32001R1260

30.6.2001. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 178/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1260/2001
(2001. gada 19. jūnijs)
par cukura tirgu kopīgo organizāciju

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā:

(1) Lai kopējā lauksaimniecības politika darbotos pienācīgi, tai ir vajadzīga kopīga tirgu organizācija cukura nozarē, kas jo īpaši attiecas uz cukuru un tā šķidrajiem aizstājējiem – izoglikozi un inulīna sīrupu.

(2) Lai sasniegtu kopējās lauksaimniecības politikas mērķus un jo īpaši nodrošinātu to, ka Kopienas cukurbiešu un cukurniedru audzētāji turpina saņemt vajadzīgās garantijas attiecībā uz nodarbinātību un dzīves līmeni, būtu jānostabilizē cukura tirgus. Šo mērķi var sasniegt, atļaujot intervences aģentūrām iepirkt cukuru. Šim nolūkam bezdeficīta apgabalos būtu jānosaka baltā cukura intervences cena, kā arī jēlcukura intervences cena, un katru gadu būtu jānosaka baltā cukura un – vajadzības gadījumā – jēlcukura atvasināta intervences cena katram deficīta apgabalam. Vienlaikus ņemot vērā patērētāju intereses, intervences cena jānosaka tādā līmenī, kas cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem nodrošinās taisnīgus ienākumus. Šādas cukura cenu garantijas attiecas arī uz cukura sīrupiem, izoglikozi un inulīna sīrupu, kā arī uz cenām, kuru pamatā ir cukura cenas. Ņemot vērā finanšu perspektīvas un Eiropas Padomes 1999. gada martā Berlīnē pieņemtos budžeta noteikumus, atbalsta cenas cukura nozarē būtu jānosaka uz visu jaunās kārtības laiku.

(3) Intervences cena jānosaka par baltā cukura un jēlcukura standarta īpašībām, kas būtu jādefinē. Minētajām standarta īpašībām vajadzētu būt caurmēra īpašībām, kas raksturīgas Kopienā ražotajam cukuram, un tās būtu jānosaka, pamatojoties uz cukura tirdzniecībā izmantotajiem kritērijiem. Tāpat arī vajadzētu būt iespējai pārskatīt standarta īpašības, jo īpaši ņemot vērā tirdzniecības prasības un jaunākās analīzes metodes.

([1]) OV C 29 E, 30.1.2001., 315. lpp.
([2]) Atzinums sniegts 2001. gada 13. martā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([3]) OV C 116, 20.4.2001., 113. lpp.

(4) Francijas aizjūras departamentu ģeogrāfiskais stāvoklis prasa ieviest atbilstīgus pasākumus attiecībā uz šajos departamentos ražoto cukuru.

(5) Lai neietekmētu iepriekšminētās cenas, intervences aģentūrām jāpārdod cukurs par cenu, kas ir augstāka nekā intervences cena, ja vien tas nav eksportējams bez turpmākas pārstrādes vai pārstrādātu produktu veidā, vai izmantojams dzīvnieku barībā. No šā noteikuma izriet arī tas, ka cukuru nevar padarīt pieejamu labdarības organizācijām izmantošanai cilvēku uzturā Kopienā. Tomēr vajadzētu būt iespējai cukuru šādi realizēt atsevišķos ārkārtas atbalsta pasākumos, kas paredzēti pārtikas krājumu pieejamības nodrošināšanai un līdz ar to vienlaikus ir humānās palīdzības pasākums. Minētie pasākumi ir efektīvi tikai tad, ja tos īsteno ātri. Tāpēc tādos gadījumos būtu jāizmanto vispiemērotākā procedūra.

(6) Cukurs, tāpat kā cietes produkti, ir prece, ko var izmantot ķīmiskajā rūpniecībā, lai ražotu līdzīgus produktus. Būtu jānodrošina šo preču izmantošanas saskaņota attīstība. Būtu jāievieš ražošanas kompensāciju sistēma, kas ļauj paplašināt cukura noietu, pārsniedzot tradicionālos daudzumus; tāpēc vajadzētu būt iespējai padarīt attiecīgos produktus pieejamus minētajai nozarei par samazinātu cenu.

(7) Šiem noteikumiem būtu jānodrošina taisnīga attieksme gan pret ražotājiem, gan pret pamatproduktu audzētājiem. Papildus pamatcenai, ko aprēķina, ņemot vērā baltā cukura intervences cenu, uzņēmumu ieņēmumus no melases pārdošanas, ko vērtē 7,61 EUR apmērā par 100 kg, atvasinot to no melases cenas 8,21 EUR apmērā par 100 kg, kā arī izdevumus par pārstrādi un cukurbiešu piegādi fabrikām un ieguvumu, kas Kopienā ir vērtējams 130 kg baltā cukura apmērā no vienas tonnas standarta kvalitātes cukurbiešu, A cukurbietēm, kas paredzētas pārstrādei A cukurā, un B bietēm, kas paredzētas pārstrādei B cukurā, būtu jānosaka minimālās cenas, kas jāmaksā cukura ražotājiem – cukurbiešu iepircējiem.

(8) Lai nodrošinātu tiesību un pienākumu taisnīgu līdzsvaru starp ražotājiem un audzētājiem, ir vajadzīgi īpaši instrumenti, un jo īpaši būtu jāparedz Kopienas standarta noteikumi, kas regulētu līgumattiecības starp cukurbiešu pircējiem un pārdevējiem, un šim pašam nolūkam būtu jāpieņem atbilstīgi pasākumi attiecībā uz cukurniedrēm. Cukurbiešu faktisko cenu, ko saņem pārdevējs, ietekmē visi noteikumi, kas attiecas uz piegāžu parasto ilgumu un to pagarināšanu, savākšanas centriem un transportēšanas izmaksām, pieņemšanas punktiem un paraugu ņemšanu, biešu masas atdošanu audzētājiem vai līdzvērtīgas kompensācijas izmaksāšanu un avansa maksājumu termiņiem. Dabas apstākļu, kā arī ekonomisko un tehnisko apstākļu dažādība ievērojami apgrūtina vienotu cukurbiešu iepirkšanas noteikumu ieviešanu visā Kopienā. Starp ražotājiem vai ražotāju organizācijām un audzētāju organizācijām pastāv nozares nolīgumi. Vispārīgajos noteikumos vienkārši būtu jādefinē garantiju minimums, ko pieprasa gan cukurbiešu audzētāji, gan ražošanas nozare, lai nodrošinātu cukura tirgus vienmērīgu funkcionēšanu, bet iespēja izdarīt atkāpi no dažiem III pielikumā minētajiem noteikumiem būtu jāparedz nozares nolīgumos.

(9) Pašlaik saglabājas iemesli, kuru dēļ Kopienai vajadzēja ieviest ražošanas kvotu sistēmu cukuram, izoglikozei un inulīna sīrupam. Minētā sistēma tomēr ir pielāgota, ņemot vērā jaunākās tendences ražošanā, lai Kopienai būtu vajadzīgie instrumenti, kas taisnīgā, bet efektīvā veidā nodrošinātu to, ka ražotāji paši pilnībā sedz Kopienā saražotās un patērētās produkcijas starpības daudzuma pārdošanas izmaksas, un izpilda Kopienas saistības saskaņā ar nolīgumiem, kas izriet no daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas raunda, še turpmāk – "VVTT", kas apstiprināti ar Lēmumu 94/800/EK [1].

[1] OV L 336, 23.12.1994., 1. lpp.

(10) Nolīgums par lauksaimniecību, kas noslēgts saskaņā ar VVTT nolīgumiem (še turpmāk – "Nolīgums") jo īpaši prasa, lai Kopiena pakāpeniski samazinātu atbalstu lauksaimniecības produktu un jo īpaši cukura eksportēšanai saskaņā ar ražošanas kvotu garantiju. Nolīgums paredz pārejas posmā samazināt atbalstu eksportam – gan daudzumus, uz ko tas attiecas, gan attiecīgo subsīdiju līmeni. Pirmais solis garantiju pielāgošanā būtu Kopienas eksportējamā daudzuma un Nolīgumā paredzētā daudzuma starpības (kas reģistrēta attiecīgajā tirdzniecības gadā) sadalīšana starp cukuru, izoglikozi un inulīna sīrupu saskaņā ar procentuālajiem daudzumiem, kas atbilst katrai kvotai kopējā kvotā, kura noteikta šiem trim produktiem Kopienā. Tomēr šī sistēma būtu jāpiemēro tikai ierobežotā laikposmā un būtu jāuzskata par pārejas posma sistēmu. Jo īpaši ņemot vērā finanšu perspektīvu un budžeta noteikumus, ko Eiropas Padome pieņēma Berlīnē 1999. gada martā, kā arī vajadzību ievērot PTO sarunu rezultātus, kvotu sistēma būtu jāsaglabā no 2001./2002. tirdzniecības gada līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam.

(11) Cukura nozares tirgu kopīgās organizācijas pamatā, pirmkārt, ir princips, ka ražotājiem būtu jāuzņemas pilna finansiāla atbildība par zaudējumiem, ko katrā tirdzniecības gadā rada tās kvotā ietilpstošās Kopienas produkcijas daļas pārdošana, kura pārsniedz Kopienas iekšēji patērēto produkciju, un, otrkārt, realizācijas cenu garantiju diferenciācija, ņemot vērā katram uzņēmumam piešķirto ražošanas kvotu. Cukura ražošanas kvotu piešķir katram uzņēmumam, pamatojoties uz tā faktiski saražoto produkciju konkrētā pārskata periodā.

(12) Tā kā eksporta atbalsta samazināšanas saistības tika izpildītas pārejas periodā, cukura un izoglikozes pamatdaudzumi un inulīna sīrupa kvotas būtu jāsaglabā to pašreizējā līmenī, bet jābūt iespējai pēc vajadzības veikt attiecīgo garantiju pielāgošanu, lai Kopiena varētu izpildīt savas saistības saskaņā ar Nolīgumu, vienlaikus ņemot vērā pamatfaktorus, kas ietekmē stāvokli Kopienas cukura nozarē. Būtu jāsaglabā nozares pašfinansēšanas sistēma ar ražošanas maksājumiem un ražošanas kvotu režīmu.

(13) Tādējādi ražotājiem būtu arī turpmāk jāuzņemas finansiāla atbildība, maksājot pamatražošanas maksājumu, ar ko apliek visu A un B cukura ražošanu un ko tomēr ierobežo 2 % apmērā no baltā cukura intervences cenas, un B maksājumu, ar ko apliek B cukura ražošanu, nepārsniedzot 37,5 % no minētās cenas. Dažos apstākļos izoglikozes un inulīna sīrupa ražotāji arī maksā daļu no šīm iemaksām. Maksājumu ierobežošana iepriekšminētajā veidā nozīmē, ka dažos tirdzniecības gados cukura ražošanas pašfinansēšana nenotiek pilnā apmērā. Tādos gadījumos būtu jāparedz papildu maksājums.

(14) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi, papildu maksājums būtu jāaprēķina katram uzņēmumam, pamatojoties uz šā uzņēmuma daļu ieņēmumos no ražošanas maksājumiem, ko tas samaksājis par attiecīgo tirdzniecības gadu. Tādēļ Kopienai kopumā būtu jānosaka koeficients, kas atspoguļo attiecību starp kopējiem reģistrētajiem zaudējumiem un kopējiem ieņēmumiem no attiecīgajiem ražošanas maksājumiem konkrētajā tirdzniecības gadā. Jāprecizē nosacījumi, ar kādiem cukurbiešu un cukurniedru pārdevēji piedalās attiecīgā tirdzniecības gada zaudējumu segšanā.

(15) Jebkurā tirdzniecības gadā patēriņa, ražošanas, importa, krājumu un uz nākamo gadu pārnesto krājumu apjomi, kā arī pašfinansēšanas sistēmas iespējami sedzamais vidējais zaudējumu apjoms var būt tādi, ka katram uzņēmumam piešķirtās ražošanas kvotas cukura nozarē kopā veido eksporta apjomu, kas pārsniedz Nolīgumā noteikto apjomu. Tāpēc kvotām piesaistītās garantijas būtu jāpielāgo katrā tirdzniecības gadā, lai Kopiena varētu izpildīt savas saistības.

(16) Pēc sadalījuma starp cukuru, izoglikozi un inulīna sīrupu būtu jāseko sīkākam sadalījumam starp dalībvalstīm, ņemot vērā katras dalībvalsts ražošanas uzņēmumu kvotām piesaistītās garantijas, lai minētās garantijas varētu pielāgot, neietekmējot pastāvošo kvotu un maksājumu sloga sadalījuma līdzsvaru. Tāpēc katrai dalībvalstij būtu jānosaka A un B garantiju samazinājuma koeficients, pamatojoties uz maksimālajām iemaksām, kas attiecas uz šīm garantijām. Katrai attiecīgajai dalībvalstij būtu jāveic piešķīrumi uzņēmumiem, ņemot vērā garantijas, ko katram uzņēmumam paredz šā uzņēmuma kvotas.

(17) A un B kvotas mainās, ja uzņēmumi apvienojas vai tos nodod citam īpašniekam, ja uzņēmums nodod kādu no savām fabrikām citam īpašniekam vai uzņēmums vai kāda no tā fabrikām izbeidz darbību. Būtu jāparedz nosacījumi, ar kādiem dalībvalstis pielāgo attiecīgo uzņēmumu kvotas, vienlaikus nodrošinot to, ka cukura ražošanas uzņēmumu kvotu izmaiņas nekaitē attiecīgo cukurbiešu audzētāju vai cukurniedru audzētāju interesēm.

(18) Ņemot vērā vajadzību pēc dažiem strukturāliem pielāgojumiem pārstrādes rūpniecībā un cukurbiešu un cukurniedru audzēšanā šo kvotu piemērošanas laikā, dalībvalstīm būtu jāatļauj mainīt uzņēmumu kvotas ne vairāk kā par 10 %. Ņemot vērā īpašo stāvokli cukura nozarē Spānijā, Itālijā un Francijas aizjūras departamentos, šo ierobežojumu tomēr nevajadzētu piemērot minētajos reģionos, kamēr īsteno restrukturizācijas plānus.

(19) Tā kā ražošanas kvotu piešķiršana uzņēmumiem ir veids, kā nodrošināt to, ka audzētājiem maksā Kopienas cenas un viņu produkcijai ir noiets, pārvietojot kvotas ražošanas reģionos, būtu jāņem vērā visu iesaistīto pušu un jo īpaši cukurbiešu un cukurniedru audzētāju intereses.

(20) Lai paplašinātu cukura un izoglikozes noietu Kopienas iekšējā tirgū, vajadzētu būt iespējai neiekļaut produkcijas apjomā – kvotu sistēmas nozīmē – visu cukuru vai izoglikozi, kas paredzēti tādu produktu ražošanai Kopienā, kas nav pārtika, saskaņā ar nosacījumiem, kuri vēl jānosaka.

(21) Kopienas cukura tirgum, kā arī izoglikozes un inulīna sīrupa tirgum, vajadzīga kopēja tirdzniecības sistēma uz Kopienas ārējām robežām. Tirdzniecības sistēma, tajā skaitā ievedmuitas maksājums un eksporta kompensācijas, stabilizēs Kopienas tirgu, jo īpaši novēršot pasaules tirgus cenu svārstību ietekmi uz cenām Kopienā. Tāpēc no trešām valstīm importētie produkti būtu jāiekasē ievedmuitas maksājums un par eksportu uz šīm valstīm būtu jāpiešķir eksporta kompensācija, lai kompensētu cukura tirgus cenu starpību Kopienā un ārpus tās, ja pasaules tirgus cenas ir zemākas par Kopienas cenām, un nodrošinātu konkrētu aizsardzības pasākumu Kopienas izoglikozes un inulīna sīrupa pārstrādes nozarei.

(22) Lai nodrošinātu to, ka šī tirdzniecības kārtība var funkcionēt pienācīgi, jābūt iespējai regulēt vai aizliegt ievešanas pārstrādei procedūras izmantošanu, ja to prasa stāvoklis tirgū.

(23) Ja cukura trūkums pasaules tirgū rada augstākas cenas pasaules tirgū nekā Kopienā vai ja visa Kopiena vai tās daļa nespēj nodrošināt parastās piegādes, jābūt iespējai savlaicīgi rīkoties, lai izvairītos no situācijas, kad reģionu pārpalikumus eksportē uz trešām valstīm laikā, kad nenormāls Kopienas cenu pieaugums neļauj turpināt piegādes klientiem par saprātīgām cenām.

(24) Kompetentām iestādēm ir pastāvīgi jāuzrauga tirdzniecība ar trešām valstīm, lai novērtētu tendences un pēc vajadzības piemērotu šajā regulā paredzētos pasākumus. Šajā sakarā vajadzētu būt importa un eksporta licenču sistēmai, kas izsniedz šīs licences tikai pēc drošības naudas iemaksāšanas, lai nodrošinātu licences pieteikumā minētās darbības faktisku izpildīšanu.

(25) Muitas nodokļu sistēma ļauj iztikt bez jebkādiem citiem aizsardzības pasākumiem pie Kopienas ārējām robežām. Ārkārtas apstākļos cenu un muitas nodokļu mehānisms tomēr varētu izjukt. Tādos gadījumos, lai Kopienas tirgus nepaliktu bez aizsardzības pret iespējamiem traucējumiem, Kopienai būtu jāspēj nekavējoties veikt visus nepieciešamos pasākumus. Minētajos pasākumos jāievēro Kopienas saistības saskaņā ar VVTT nolīgumiem. Turklāt, lai novērstu problēmas, kas saistītas ar piegādi Kopienas tirgum, jābūt iespējai apturēt muitas nodokļus par dažiem cukura produktiem.

(26) Kopiena ir veikusi vispārēju savas rafinēšanas nozares pārbaudi. Šī pārbaude liecina, ka – jo īpaši nolūkā panākt pastāvīgāku un vienmērīgāku piegāžu plūsmu uz rafinēšanas rūpnīcām visā Kopienā – vajadzīgs precīzs novērtējums par to, kādas ir parastās prognozējamās maksimālās prasības attiecībā uz jēlcukuru, ko rafinē baltajā cukurā katrā attiecīgajā dalībvalstī, proti, Somijā, Francijā, Portugālē un Apvienotajā Karalistē, izmantojot objektīvus atsauces datus un ņemot vērā tiešajam patēriņam novirzītos cukura daudzumus, kas reģistrēti 1994./1995. tirdzniecības gadā. Tāpēc būtu jāievieš īpašs labvēlības režīms attiecībā uz pieeju Kopienas tirgum, kas rafinēšanas nozarei ļautu ar īpašiem noteikumiem importēt konkrētus daudzumus cukurniedru jēlcukura, kas cēlies no ĀKK valstīm, kuras ir ĀAK–EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma Protokola Nr. 3. līgumslēdzējas puses, un no Indijas un citām valstīm saskaņā ar nolīgumiem, kas noslēgti ar minētajām valstīm. Minētie daudzumi ir nosakāmi iepriekšminēto parasto, prognozēto, maksimālo prasību robežās, pamatojoties uz prognozētajiem piegāžu atlikumiem, kad ir rafinēts viss pieejamais Kopienas izcelsmes cukurniedru un cukurbiešu jēlcukurs, kā arī preferences jēlcukurs, un jēlcukurs no valstīm, kurām piemēro tarifu kvotas saskaņā ar Kopienas piešķirtajām tirdzniecības koncesijām. Lai līdzsvarotu Kopienas saistības eksporta atbalsta samazināšanā, būtu jāsamazina daudzumi, ko importē, lai apmierinātu rafinēšanas nozares parastās prasības.

(27) Saskaņā ar minētā protokola 1. pantu un Eiropas Ekonomikas kopienas un Indijas Republikas Nolīguma par cukurniedru cukuru 1. pantu, cukura tirgus kopīgajā organizācijā jāievieš attiecīgās sistēmas, kas paredz atvieglotu importa režīmu.

(28) Jārada līdzekļi, kas nodrošina to, ka cukurniedru jēlcukuru, ko importē saskaņā ar minētajiem labvēlības režīmiem, rafinē pēc iespējas taisnīgākos konkurences apstākļos.

(29) Cukura rafinēšana ir svarīga darbība gan pasaulē, gan Kopienā un jo īpaši rafinēšanas uzņēmumos, kur jēlcukuru pārstrādā baltajā cukurā. No tehniskā viedokļa raugoties, rafinējot no cukurniedrēm iegūst augstas kvalitātes produktus, kas atbilst tirgus prasībām. Turklāt šie rafinēšanas uzņēmumi atrodas apgabalos, kur ir augsts patēriņš. Kopienas rafinēšanas nozare, kas saistīta ar ostām, ir vērtīgs papildinājums cukurbiešu pārstrādes nozarei jo īpaši Somijā, Portugāles kontinentālajā daļā, Apvienotajā Karalistē, Dienvidfrancijā un Rietumfrancijā.

(30) Ostu rafinēšanas uzņēmumu piegāžu pārbaude visā Kopienā liecina, ka īpaša prioritāra pieeja būtu jāattiecina uz cukurniedru jēlcukuru, kas cēlies no ĀKK valstīm, kuras ir Protokola Nr. 3. līgumslēdzējas puses, un no Indijas, saskaņā ar īpašiem nolīgumiem, par ko Kopiena ir vienojusies ar Protokolā Nr. 3. minētajām valstīm un/vai citām valstīm, un, pamatojoties uz Kopienas prasību novērtējumu, kad ir rafinēts viss pieejamais Kopienas izcelsmes cukurniedru un cukurbiešu jēlcukurs, kā arī preferences jēlcukurs, un jēlcukurs no valstīm, uz ko attiecina tarifu kvotas saskaņā ar Kopienas piešķirtajām tirdzniecības koncesijām.

(31) Līdz 2000./2001. tirdzniecības gadam rafinēšanas nozare saņēma Kopienas koriģējošu atbalstu cukurniedru preferences jēlcukura, un no Kopienā ievāktām cukurbietēm un bietēm iegūta jēlcukura rafinēšanai. Ņemot vērā pieredzi, šī atbalsta sniegšana būtu jāturpina un būtu jāparedz tās pielāgošana, ņemot vērā ekonomikas attīstības tendences cukura nozarē un jo īpaši ražošanā un rafinēšanā gūto peļņu.

(32) Var būt vajadzīgi daži pārejas pasākumi, un šī vajadzība var rasties, katru reizi pārejot no viena tirdzniecības gada uz nākamo, vai viena un tā paša tirdzniecības gada laikā. Tāpēc vajadzētu būt iespējai pieņemt attiecīgus pasākumus.

(33) Lai atvieglotu šīs regulas īstenošanu, ir vajadzīga procedūra ciešai sadarbībai starp dalībvalstīm un Komisiju Cukura pārvaldības komitejā.

(34) Cukurbiešu audzēšanas nozare Dienviditālijā savu īpatnību un lauku saimniecību izmēru dēļ pastāvīgi sastopas ar grūtībām. Cukurbiešu audzēšana minētajā apgabalā ir būtiska, lai atjaunotu augsnes ar īpaši augstu māla saturu un tādējādi izvairītos no atgriešanās pie monokultūru lauksaimniecības; tāpēc Itālijai būtu jāatļauj piešķirt valsts atbalstu dienvidu apgabaliem nākamo piecu tirdzniecības gadu laikā par to pašu apjomu un ar tiem pašiem nosacījumiem kā 2000./2001. tirdzniecības gadam. Cukurniedru audzēšana Spānijā sastopas ar īpašām problēmām, cenšoties neatpalikt no citām kultūrām; lai varētu saglabāt šo konkrēto lauksaimniecības veidu, Spānijai būtu jāatļauj piešķirt valsts atbalsts cukurniedru audzēšanai nākamo piecu tirdzniecības gadu laikā par to pašu apjomu un ar tiem pašiem nosacījumiem kā 2000./2001. tirdzniecības gadam. Cukurbiešu audzēšana Portugālē pastāvīgi sastopas ar grūtībām, ņemot vērā to, ka tā ir jauna nozare; cukurbiešu audzētāji ir jārosina palielināt produkcijas apjomu, ņemot vērā šīs grūtības. Tāpēc Portugālei būtu jāatļauj piešķirt valsts atbalsts cukurbiešu audzēšanai nākamo piecu tirdzniecības gadu laikā par to pašu apjomu un ar tiem pašiem nosacījumiem kā 2000./2001. tirdzniecības gadam. Klimatiskie apstākļi ievērojami apgrūtina cukurbiešu audzēšanu Somijā, kas rada lielu ražošanas apjoma mainību; tāpēc Somijai būtu jāatļauj pēc vienotas likmes atmaksāt glabāšanas izdevumus attiecībā uz C cukuru, kas pārnests uz nākamo gadu, un būtu jāparedz sīki izstrādāti noteikumi šādām kompensācijām.

(35) Ņemot vērā vides aizsardzības mērķus, dalībvalstīm būtu jāsastāda un jāīsteno piemēroti vides pasākumi, ko tās uzskata par atbilstīgiem attiecībā uz lauksaimniecības zemes izmantošanu 1. pantā minēto produktu audzēšanai. Nākotnē dalībvalstis var ieviest pasākumus, lai veicinātu audzēšanu saskaņā ar objektīviem vides kritērijiem un atgādinātu audzētājiem vajadzību ievērot spēkā esošos tiesību aktus. Dalībvalstīm jāiesniedz ziņojums par attiecīgās valsts vides pasākumu ietekmi uz cukura nozares lauksaimniecības ražošanas nozari.

(36) Saskaņā ar 2. pantu Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EEK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu [1] izdevumus, kas dalībvalstīm radušies, pildot saistības, kuras izriet no šīs Regulas piemērošanas, sedz Kopiena.

(37) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru realizēšanas procedūru [2].

(38) Šīs regulas ieviestie atbalsta pasākumi aizstāj pasākumus, kas paredzēti Padomes 1999. gada 13. septembra Regulā (EK) Nr. 2038/1999 par cukura nozares tirgu kopīgo organizāciju [3], kura jāatceļ kopā ar Regulām (EEK) Nr. 206/68 [4], (EEK) Nr. 431/68 [5], (EEK) Nr. 447/68 [6], (EEK) Nr. 2049/69 [7], (EEK) Nr. 793/72 [8], (EEK) Nr. 741/75 [9], (EEK) Nr. 1358/77 [10], (EEK) Nr. 1789/81 [11], (EEK) Nr. 193/82 [12], (EEK) Nr. 1010/86 [13] un (EEK) Nr. 2225/86 [14], kurās paredzēti vispārīgi noteikumi tās ieviešanai.

---

[1] OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.
[2] OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.
[3] OV L 252, 25.9.1999., 1. lpp.
[4] Padomes 1968. gada 20. februāra Regula (EEK) Nr. 206/68, ar ko nosaka biešu iepirkšanas līgumu un starpnozaru nolīgumu pamatnoteikumus (OV L 47, 23.2.1968., 1. lpp.).
[5] Padomes 1968. gada 9. aprīļa Regula (EEK) Nr. 431/68, ar ko nosaka jēlcukura standarta kvalitāti un Kopienas robežas šķērsošanas punktus cukura CIF cenu aprēķināšanai (OV L 89, 10.4.1968., 3. lpp.).
[6] Kopienas 1968. gada 9. aprīļa Regula (EEK) Nr. 447/68, ar ko nosaka vispārīgus cukura iepirkšanas intervences noteikumus (OV L 91, 12.4.1968., 5. lpp.). Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1359/77 (OV L 156, 25.6.1977., 7. lpp.).
[7] Padomes 1969. gada 17. oktobra Regula (EEK) Nr. 2049/69, kas nosaka vispārīgus noteikumus cukura denaturēšanai dzīvnieku barībai (OV L 263, 21.10.1969., 1. lpp.).
[8] Padomes 1972. gada 17. aprīļa Regula (EEK) Nr. 793/72, kas nosaka baltā cukura standarta kvalitāti (OV L 94, 21.4.1972., 1. lpp.).
[9] Padomes 1975. gada 18. marta Regula (EEK) Nr. 741/75, ar ko nosaka īpašus noteikumus cukurbiešu iepirkšanai (OV L 74, 22.3.1975., 2. lpp.).
[10] Padomes 1977. gada 20. jūnija Regula (EEK) Nr. 1358/77, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus cukura glabāšanas izmaksu dzēšanai un atceļ Regulu (EEK) Nr. 750/68 (OV L 156, 25.6.1977., 4. lpp.).
[11] Padomes 1981. gada 30. jūnija Regula (EEK) Nr. 1789/81, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus attiecībā uz obligātajiem krājumiem cukura nozarē (OV L 177, 1.7.1981., 39. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 725/97 (OV L 108, 25.4.1997., 13. lpp.).
[12] Padomes 1982. gada 26. janvāra Regula (EEK) Nr. 193/82, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus kvotu pārejai no ražotāju uz ražotāju cukura nozarē (OV L 21, 29.1.1982., 3. lpp.).
[13] Padomes 1986. gada 25. marta Regula (EEK) Nr. 1010/86, ar ko paredz vispārīgus noteikumus attiecībā uz ražošanas kompensāciju par dažiem cukura produktiem, ko izmanto ķīmijas rūpniecībā (OV L 94, 9.4.1986., 9. lpp.).
[14] Padomes 1986. gada 15. jūlija Regula (EEK) Nr. 2225/86, ar ko nosaka pasākumus Francijas aizjūras departamentos saražotā cukura tirdzniecībai un cenu nosacījumu izlīdzināšanai ar preferenču jēlcukuru (OV L 194, 17.7.1986., 7. lpp.).

(39) Regulā (EK) Nr. 2038/1999 paredzēta glabāšanas izmaksu kompensāciju sistēmu. Tā kā šīs regulas ieviestais režīms neietver minēto sistēmu, būtu jāpieņem pārejas noteikumi, lai atvieglotu pāreju no vecās sistēmas uz jauno sistēmu. Šajā sakarā, pirmkārt, vecās glabāšanas izmaksu kompensāciju sistēmas atlikums būtu jāsedz (ja tas ir negatīvs) no sistēmas, ar ko finansē Kopienas cukura nozares produkcijas pārpalikuma realizāciju, vai jāieskaita (ja tas ir pozitīvs) šajā sistēmā un, otrkārt, 2000./2001. tirdzniecības gada pēdējā diena būtu jāuzskata par realizācijas datumu, lai nomaksātu uzglabāšanas maksājumu par cukuru, kas atrodas glabāšanā šīs regulas spēkā stāšanās dienā.

(40) Vajadzētu būt iespējai pieņemt pārejas posma noteikumus, lai atvieglotu pāreju no Regulas (EK) Nr. 2038/1999 paredzētā režīma uz šīs regulas ieviestajiem jaunajiem pasākumiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Piemērošanas joma un definīcijas

1. Ar šo regulu izveidotā cukura tirgu kopīgā organizācija attiecas uz šādiem produktiem:

CN code	Apraksts
a) 1701	Cukurniedru vai cukurbiešu cukurs un ķīmiski tīra saharoze cietā stāvoklī
b) 1212 91	Cukurbietes
1212 92 00	Cukurniedres
c) 1703	Melase, kas iegūta, ekstrahējot vai rafinējot cukuru
d) 1702 20	Kīavu cukurs un kīavu sīrups
1702 60 95 1702 90 99	Citi cukuri cietā stāvokli un cukuru sīrupi, kas nesatur aromatizçtâjus vai krâsvielas, izòemot laktozi, glikozi, maltodekstrînu un izoglikozi
1702 90 60	Mākslīgais medus, arī sajaukts ar dabīgo medu
1702 90 71	Karamelizēts cukurs, kurā saharozes saturs sausnā ir 50 % vai vairāk
2106 90 59	Aromatizēti vai krāsoti cukura sīrupi, izņemot izoglikozi, laktozi, glikozi un maltodekstrīna sīrupus
e) 2302 20	Cukurbiešu graizījumi, izspiestā masa un citi cukura ražošanas atlikumi
f) 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Izoglikoze
g) 2106 90 30	Aromatizēti vai krāsoti izoglikozes sīrupi
h) 1702 60 80 1702 90 80	Inulîna sîrups

2. Šajā regulā:

a) "baltie cukuri" nozīmē cukurus, kas nav aromatizēti vai krāsoti un nesatur nekādus citus piemaisījumus un kam sausā veidā saharozes saturs ir 99,5 % vai vairāk pēc svara, ko nosaka ar polarimetrisko metodi;

b) "jēlcukuri" nozīmē cukurus, kas nav aromatizēti vai krāsoti un nesatur nekādus citus piemaisījumus un kam sausā veidā saharozes saturs ir mazāk kā 99,5 % pēc svara, ko nosaka ar polarimetrisko metodi;

c) "izoglikoze" nozīmē produktu, ko iegūst no glikozes vai tās polimēriem, kam sausā veidā fruktozes saturs nav mazāks par 10 %;

d) "inulīna sīrups" nozīmē nepastarpinātu produktu, ko iegūst inulīna vai oligofruktožu hidrolīzē un kas sausā veidā satur vismaz 10 % fruktozes brīvā veidā vai kā saharozi;

e) "A cukurs" un "A izoglikoze" nozīmē jebkuru cukura vai izoglikozes produkcijas daudzumu, kas ietilpst attiecīgā uzņēmuma A kvotā konkrētam tirdzniecības gadam;

f) "B cukurs" un "B izoglikoze" nozīmē jebkuru cukura vai izoglikozes produkcijas daudzumu, kas konkrētā tirdzniecības gadā pārsniedz A kvotu, bet iekļaujas attiecīgā uzņēmuma A un B kvotu summā;

g) "C cukurs" un "C izoglikoze" nozīmē jebkuru cukura vai izoglikozes produkcijas daudzumu, kas konkrētā tirdzniecības gadā pārsniedz attiecīgā uzņēmuma A un B kvotu summu vai kas pieder uzņēmumam, kam nav kvotas;

h) "A cukurbietes" nozīmē visas cukurbietes, ko pārstrādā A cukurā;

i) "B cukurbietes" nozīmē visas cukurbietes, ko pārstrādā B cukurā;

j) "A inulīna sīrups" nozīmē jebkuru inulīna sīrupa produkcijas daudzumu, kas izteikts ar cukura/izoglikozes ekvivalentu un kas konkrētā tirdzniecības gadā ietilpst attiecīgā uzņēmuma A kvotā;

f) "B inulīna sīrups" nozīmē jebkuru inulīna sīrupa produkcijas daudzumu, kas izteikts ar cukura/izoglikozes ekvivalentu un kas konkrētā tirdzniecības gadā pārsniedz A kvotu, bet iekļaujas attiecīgā uzņēmuma A un B kvotu summā;

l) "C inulīna sīrups" nozīmē jebkuru inulīna sīrupa produkcijas daudzumu, kas izteikts ar cukura/izoglikozes ekvivalentu un kas konkrētā tirdzniecības gadā pārsniedz attiecīgā uzņēmuma A un B kvotu summu vai kas pieder uzņēmumam, kam nav kvotas;

m) visiem 1. punktā minētajiem produktiem "tirdzniecības gads" nozīmē laika posmu, kas sākas 1. jūlijā un beidzas nākamā gada 30. jūnijā.

I SADAĻA

IEKŠĒJAIS TIRGUS

1. NODAĻA

Cenas

2. pants

1. Baltajam cukuram no 2001./2002. tirdzniecības gada līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam

a) intervences cena ir 63,19 EUR/100 kg,

b) atvasināto intervences cenu nosaka katru gadu katram deficīta apgabalam.

2. Nr. 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam jēlcukura intervences cena ir 52,37 EUR/100 kg.

Ja jāpārdod deficīta apgabalos ražots jēlcukurs, šim cukuram var noteikt atvasinātu intervences cenu.

3. Intervences cenas, kas minētas 1. un 2. punktā, attiecas uz neiesaiņotu cukuru, kas izvests no rūpnīcas un iekrauts pircēja izvēlētā transporta līdzeklī.

Tās ir spēkā attiecībā uz balto cukuru un jēlcukuru, kuru standarta kvalitāte atbilst I pielikumā aprakstītajai kvalitātei.

4. Saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija katru gadu nosaka atvasinātās intervences cenas baltajam cukuram un vajadzības gadījumā – jēlcukuram.

Atvasinātās intervences cenas nosaka, ņemot vērā cukura transportēšanas izmaksas no pārpalikumu apgabaliem uz deficīta apgabaliem.

Komisija var grozīt I pielikumu saskaņā ar minēto procedūru.

3. pants

1. Nr. 2001./2002. tirdzniecības gada līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam standarta kvalitātes cukurbiešu pamatcena ir 47,67 EUR par tonnu, kas piegādāta savākšanas centram.

Cukurbiešu standarta kvalitāte ir raksturota II pielikumā.

2. Komisija var grozīt II pielikumu saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto kārtību.

4. pants

1. Nr. 2001./2002.tirdzniecības gada līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam:

a) A cukurbiešu minimālā cena ir 46,72 EUR par tonnu;

b) ievērojot 15. panta 5. punktu, B cukurbiešu minimālā cena ir 32,42 EUR par tonnu.

2. Apgabaliem, kam nosaka baltā cukura atvasināto intervences cenu, A un B cukurbiešu minimālās cenas palielina par summu, kas ir vienāda ar attiecīgā apgabala atvasinātās intervences cenas un intervences cenas starpību, šo skaitli koriģējot ar koeficientu 1,30.

5. pants

1. Neierobežojot 21. pantu un saskaņā ar 14. pantu pieņemtos noteikumus, cukura ražotājiem, kas iepērk bietes:

a) kuras ir piemērotas pārstrādei cukurā

un

b) paredzētas pārstrādei cukurā,

jāsamaksā vismaz minimālā cena, ko koriģē ar cenu palielinājumu vai samazinājumu, ņemot vērā atkāpes no standarta kvalitātes.

2. Minimālā cena, kas minēta 1. punktā, atbilst:

a) bezdeficīta apgabalos:
   — A cukurbiešu minimālajai cenai, ja cukurbietes pārstrādājamas A cukurā,
   — B cukurbiešu minimālajai cenai, ja cukurbietes pārstrādājamas B cukurā;

b) deficīta apgabalos:
   — A cukurbiešu minimālajai cenai, ko koriģē saskaņā ar 4. panta 2. punktu, ja cukurbietes pārstrādājamas A cukurā,
   — B cukurbiešu minimālajai cenai, ko koriģē saskaņā ar 4. panta 2. punktu, ja cukurbietes pārstrādājamas B cukurā.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta, kā arī cenu palielinājumu vai samazinājumu piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. pants

1. Cukurbiešu pircēju un pārdevēju savstarpēji noslēgtajiem nozares nolīgumiem un līgumiem jāatbilst šīs regulas III pielikuma pamatnoteikumiem – jo īpaši attiecībā uz nosacījumiem, kas reglamentē cukurbiešu pirkšanu, piegādi, pārņemšanu, un samaksu par tām.

2. Cukurniedru iepirkšanas noteikumus reglamentē Kopienas cukurniedru audzētāju un Kopienas cukura ražotāju noslēgtie nozares nolīgumi.

Inulīna sīrupa ražošanai vajadzīgo lauksaimniecības izejvielu iepirkšanas noteikumus reglamentē nozares nolīgumi, ko noslēguši šo izejvielu audzētāji Kopienā un inulīna sīrupa ražotāji.

3. Vajadzības gadījumā saskaņā ar 42. panta 2. punktā izklāstīto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus 1. un 2. punkta piemērošanai.

4. Ja nozares līgumu nav, attiecīgā dalībvalsts var veikt vajadzīgos pasākumus saskaņā ar šo regulu, lai aizsargātu attiecīgo pušu intereses.

Attiecīgā dalībvalsts tūlīt informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar pirmo daļu.

7. pants

1. Ievērojot nosacījumus, kas paredzami saskaņā ar 5. un 6. punktu, tirdzniecības gada laikā katras cukura ražotājas dalībvalsts norīkotai intervences aģentūrai jāiepērk viss tai piedāvātais baltais cukurs un jēlcukurs, kas saražots saskaņā ar kvotu no Kopienā ievāktām cukurbietēm un cukurniedrēm, ar noteikumu, ka pārdevējs un intervences aģentūra par attiecīgo cukuru vispirms ir noslēguši glabāšanas līgumu.

Intervences aģentūras iepērk cukuru par intervences cenu vai atvasināto intervences cenu, kas ir spēkā apgabalā, kur cukurs atrodas iepirkšanas laikā. Ja cukura kvalitāte atšķiras no standarta kvalitātes, par ko noteikta intervences cena, tad šo cenu attiecīgi palielina vai samazina.

2. Var nolemt piešķirt piemaksas par cukuru, kas atrodas vienā no Līguma 23. panta 2. punktā minētajiem stāvokļiem un kas atzīts par nederīgu lietošanai cilvēku uzturā.

3. Nolemts piešķirt ražošanas kompensācijas par 1. panta 1. punkta a) un f) apakšpunktā minētajiem produktiem un par 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajiem sīrupiem, kā arī par ķīmiski tīru fruktozi (levulozi), kurai kā starpproduktam ir KN kods 1702 50 00, ja tie ir vienā no Līguma 23. panta 2. punktā minētajiem stāvokļiem un tos izmanto dažu ķīmiskās rūpniecības produktu ražošanā.

Kompensāciju nosaka, jo īpaši ņemot vērā ar importētā cukura izmantošanu saistītās izmaksas, kas būtu jāsedz ķīmiskajai rūpniecībai, veicot piegādes pasaules tirgū.

4. Vienotas likmes Kopienas atbalstu piešķir par Francijas aizjūras departamentos ražotā cukura pārdošanu Kopienas Eiropas reģionos. Šis atbalsts attiecas:

— uz minētajos departamentos saražota cukura rafinēšanu Kopienas Eiropas reģionu rafinēšanas uzņēmumos – un jo īpaši saskaņā ar saražoto apjomu,

— uz Francijas aizjūras departamentos saražota cukura transportēšanu uz Kopienas Eiropas reģioniem un vajadzības gadījumā – tā glabāšanu minētajos departamentos.

Vienotas likmes summas attiecībā uz transportēšanas izmaksām no katra departamenta uz Kopienas Eiropas reģioniem jo īpaši ietver:

— vienotas likmes summu, kas atbilst izdevumiem par transportēšanu no ražotnes līdz FOB etapam,

— vienotas likmes summu, kas atbilst izdevumiem par preču pārvadāšanu ar kuģi no FOB etapa līdz CIF etapam Kopienas Eiropas ostās, un saistītajām apdrošināšanas izmaksām.

No Kopienā ievāktām cukurbietēm ražotam jēlcukuram var piemērot pirmajā daļā minētos pasākumus, ja to prasa piegādes rafinēšanas uzņēmumiem.

Šajā pantā "rafinēšanas uzņēmums" nozīmē ražošanas vienību, kas vienīgi rafinē jēlcukuru vai sīrupus, kuri iegūti pirms kristalizācijas posma.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru, jo īpaši attiecinot tos uz:

— minimālās kvalitātes un kvantitātes prasībām, kas vajadzīgas intervencei,

— intervencē piemērojamajiem cenu palielinājumiem un samazinājumiem,

— procedūrām un prasībām, saskaņā ar ko intervences aģentūras pārņem cukuru,

— piemaksu piešķiršanas nosacījumiem un šo piemaksu apjomiem,

— ražošanas kompensāciju piešķiršanas nosacījumiem un šo kompensāciju apjomiem,

— vajadzības gadījumā – iespēju ierobežot levulozes ražošanas kompensāciju piešķiršanu ar visu minētā produkta daudzumu, kas jānosaka Kopienai,

— iespēju piešķirt ražošanas kompensācijas par 1. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētajiem produktiem,

— 4. punktā minētajiem pasākumiem.

8. pants

Ja piemēro 31. pantu, lai palīdzētu nodrošināt piegādes Kopienai vai kādam no tās reģioniem, Komisija pieņem īpašus intervences pasākumus saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šādi pasākumi tomēr nedrīkst noteikt to, ka Kopienas cukura ražotājiem obligāti jāpārdod cukurs intervences aģentūrām.

9. pants

1. Intervences aģentūras var pārdot cukuru tikai par tādu cenu, kas ir augstāka nekā intervences cena.

Tomēr var nolemt, ka intervences aģentūras var pārdot cukuru par cenu, kas ir vienāda ar intervences cenu vai zemāka par to, ja cukurs paredzēts:

— izmantošanai dzīvnieku barībā vai

— eksportam – vai nu bez turpmākas pārstrādes vai pēc pārstrādes produktos, kas uzskaitīti Līguma I pielikumā, vai precēs, kas uzskaitītas šīs regulas V pielikumā.

2. Neatkarīgi no 1. panta tomēr var nolemt, ka intervences aģentūrām to īpašumā esošais nepārstrādātais cukurs patēriņam cilvēku uzturā Kopienas iekšējā tirgū jādara pieejams, pārdodot to labdarības organizācijām (kuras atzinusi attiecīgā dalībvalsts vai Komisija – gadījumos, kad dalībvalsts nav atzinusi nevienu no šīm organizācijām) par cenu, kas ir zemāka nekā intervences cena, vai nododot tām šo cukuru bez maksas brīvai izplatīšanai individuālās ārkārtas atbalsta pasākumos.

3. Sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot šo pantu un lēmumus darīt cukuru pieejamu saskaņā ar 2. punktu, pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. NODAĻA

Kvotas

10. pants

1. Šīs regulas 2. nodaļu piemēro no 2001./2002. tirdzniecības gada līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam.

2. A un B cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražošanas pamatdaudzumi ir noteikti 11. panta 2. punktā.

3. Saskaņā ar kvotu saražotā cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa pārdošanas garantijas var samazināt uz vienu vai vairākiem tirdzniecības gadiem, lai izpildītu Kopienas saistības saskaņā ar Nolīgumu par lauksaimniecību, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 300. panta 2. punktu.

4. Piemērojot trešo punktu, saskaņā ar kvotām garantēto daudzumu nosaka līdz katra tirdzniecības gada 1. oktobrim, pamatojoties uz prognozēm par ražošanu, importu, patēriņu, glabāšanu, pārnešanu uz nākamo gadu, eksportējamo atlikumu un iespējamo vidējo zaudējumu, kas sedzams ar pašfinansēšanas sistēmu 15. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē. Ja minētās prognozes rāda, ka attiecīgajā tirdzniecības gadā eksportējamais atlikums pārsniedz Nolīgumā paredzēto maksimālo apjomu, garantēto daudzumu samazina par šo starpību saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru. Minēto starpību sadala starp cukuru, izoglikozi un inulīna sīrupu saskaņā ar procentuālo daļu, ko veido katra produkta A un B kvotu summa visai Kopienai. Tad to sīkāk sadala pa dalībvalstīm un produktiem, piemērojot atbilstīgu koeficientu, kā norādīts tabulā:

Reģioni	1		2		2	
	Koeficients, ko piemēro cukuram, kas izteikts kā baltais cukurs		Koeficients, ko piemēro izoglikozei sausā stāvoklī		Koeficients, ko piemēro inulīna sīrupam kā cukura/izoglikozes ekvivalentam	
	A cukurs	B cukurs	A izoglikoze	B izoglikoze	A inulīna sīrups	B inulīna sīrups
BLEU (1)	0,046201	0,009920	0,225547	0,062024	0,556265	0,130955
Dānija	0,027206	0,008015	–	–	–	–
Vācija	0,224812	0,069174	0,104246	0,024551	–	–
Grieķija	0,012352	0,001235	0,037978	0,008944	–	–
Spānija	0,026459	0,001102	0,166138	0,017721	–	–
Francija (Eiropas daļa) (1)	0,213231	0,063239	0,061081	0,015898	0,058922	0,013847
Francijas aizjūras departamenti (2)	0,019298	0,002063	–	–	–	–
Īrija	0,007752	0,000775	–	–	–	–
Itālija	0,082491	0,015514	0,059803	0,014083	–	–
Nīderlande	0,053393	0,014083	0,026804	0,006313	0,194365	0,045646
Portugāle (kontinentālā daļa)	0,002323	0,000232	0,029213	0,006880	–	–
Portugāle (Azoru salu autonomais reģions)	0,000387	0,000039	–	–	–	–
Apvienotā Karaliste	0,044297	0,004430	0,084713	0,022596	–	–
Austrija	0,022673	0,005292	–	–	–	–
Zviedrija	0,014327	0,001433	–	–	–	–
Somija	0,005683	0,000568	0,023151	0,002316	–	–

(1) Beļģijas un Luksemburgas ekonomikas savienība
(2) Saskaņā ar 12. panta 3. punkta otro daļu

5. Tad dalībvalsts sadala starpību, kas uz to attiecas, starp ražošanas uzņēmumiem, kuri reģistrēti tās teritorijā, pamatojoties uz attiecību starp to A un B kvotām attiecīgajam produktam un uz dalībvalsts A pamatdaudzumu un B pamatdaudzumu minētajam produktam.

Saražoto cukuru, izoglikozi un inulīna sīrupu, kas pārsniedz garantēto daudzumu, uzskata par C cukuru, C izoglikozi un C inulīna sīrupu.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecībā uz garantētā daudzuma samazināšanu un vajadzības gadījumā – minētā daudzuma pielāgošanu, lai noteiktu garantēto daudzumu nākamajam tirdzniecības gadam, pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

11. pants

1. Ievērojot šīs nodaļas nosacījumus, dalībvalstis piešķir A un B kvotu katram uzņēmumam, kas ražo cukuru, katram uzņēmumam, kas ražo izoglikozi, un katram uzņēmumam, kas ražo inulīna sīrupu, ja šie uzņēmumi ir reģistrēti tās teritorijā un tiem 2000./2001. gadā ir piešķirta A un B kvota.

2. Lai piešķirtu 1. punktā minēto A un B kvotu, nosaka šādus pamatdaudzumus:

1. **A pamatdaudzumi**

Reģioni	a) A pamatdaudzums cukuram (1)	b) A pamatdaudzums izoglikozei (2)	c) A pamatdaudzums inulīna sīrupam (3)
Dānija	325 000,0	–	–
Vācija	2 612 913,3	28 643,3	–
Grieķija	288 638,0	10 435,0	–
Spānija	957 082,4	74 619,6	–
Francija (Eiropas daļa)	2 506 487,4	15 747,1	19 847,1
Francijas aizjūras departamenti	463 872,0	–	–
Īrija	181 145,2	–	–
Itālija	1 310 903,9	16 432,1	–
Nīderlande	684 112,4	7 364,6	65 519,4
Austrija	314 028,9	–	–
Portugāle (kontinentālā daļa)	63 380,2	8 027,0	–
Azoru salu autonomais reģions	9 048,2	–	–
Somija	132 806,3	10 792,0	–
Zviedrija	334 784,2	–	–
Beļģijas un Luksemburgas ekonomiskā savienība	674 905,5	56 150,6	174 218,6
Apvienotā Karaliste	1 035 115,4	21 502,0	–

(1) Tonnas baltā cukura.
(2) Tonnas sausnas.
(3) Tonnas sausnas, baltâ cukura/izoglikozes ekvivalenta.

2. **B pamatdaudzumi**

Reģioni	a) B pamatdaudzums cukuram (1)	b) B pamatdaudzums izoglikozei (2)	c) B pamatdaudzums inulīna sīrupam (3)
Dānija	95 745,5	–	–
Vācija	803 982,2	6 745,5	–
Grieķija	28 863,8	2 457,5	–
Spānija	39 878,5	7 959,4	–
Francija	752 259,5	4 098,6	4 674,2
Francijas aizjūras departamenti	46 372,5	–	–
Īrija	18 114,5	–	–
Itālija	246 539,3	3 869,8	–
Nīderlande	180 447,1	1 734,5	15 430,5
Austrija	73 297,5	–	–
Portugāle (kontinentālā daļa)	6 338,0	1 890,3	–
Azoru salu autonomais reģions	904,8	–	–
Somija	13 280,4	1 079,7	–
Zviedrija	33 478,0	–	–
Beļģijas – Luksemburgas ekonomiskā savienība	144 906,1	15 441,0	41 028,2
Apvienotā Karaliste	103 511,5	5 735,3	–

(1) Tonnas baltā cukura.
(2) Tonnas sausnas.
(3) Tonnas sausnas, baltā cukura/izoglikozes ekvivalenta.

3. Neskarot 10. panta 3., 4., 5. un 6. punktu un 12. pantu, uzņēmumiem, kas ražo cukuru, uzņēmumiem, kas ražo izoglikozi, un uzņēmumiem, kas ražo inulīna sīrupu, A un B kvotas ir kvotas, ko dalībvalstis piešķīrušas 2000./2001. tirdzniecības gadam pirms Regulas (EK) Nr. 2038/1999 26. panta 5. punkta piemērošanas un kas pielāgotas saskaņā ar pamatdaudzumiem, kuri noteikti 2. punktā saskaņā ar 10. panta 5. punktā paredzēto procedūru.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem pēc vajadzības saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

12. pants

1. Saskaņā ar šo pantu dalībvalstis var pārvietot A un B kvotas starp uzņēmumiem, ņemot vērā visu attiecīgo pušu intereses un jo īpaši cukurbiešu un cukurniedru audzētāju intereses.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro inulīna sīrupam.

2. Dalībvalstis var samazināt katra to teritorijā reģistrētā cukura ražotāja uzņēmuma vai izoglikozes ražotāja uzņēmuma A un B kvotas ne vairāk kā par 10 % no A kvotas vai B kvotas, kas noteikta katram uzņēmumam saskaņā ar 11. pantu.

Pirmajā daļā minēto 10 % robežu nepiemēro Itālijā, Spānijā vai Francijas aizjūras departamentos, ja saskaņā ar cukurbiešu, cukurniedru un cukura nozaru restrukturizācijas plāniem attiecīgajā reģionā kvotas pārvieto tiktāl, cik tas vajadzīgs, lai varētu īstenot minētos plānus.

Komisiju tūlīt informē par restrukturizācijas plāniem un to nodrošināšanai vajadzīgajiem pasākumiem, kas ietekmē A un B kvotas.

3. Neatkarīgi no tā, vai attiecīgajiem uzņēmumiem ir piešķirta kvota, šādi atsauktos A un B kvotu daudzumus dalībvalstis piešķir vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas 11. panta 2. punkta nozīmē atrodas tajā pašā reģionā, kurā atrodas uzņēmumi, kuriem šos daudzumus atsauc.

Francija tomēr var samazināt A kvotas uzņēmumiem, kas reģistrēti Francijas aizjūras departamentos, kā noteikts 11. pantā, ne vairāk kā par 30 000 tonnu baltā cukura un var pārdalīt šādi atsauktos daudzumus vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas reģistrēti Francijas Eiropas daļā. Pēc samazināšanas katra attiecīgā uzņēmuma A kvota nedrīkst būt mazāka par vidējo cukura daudzumu, ko tas saražoja saskaņā ar savu kvotu, kā reģistrēts katrā 1977./1978., 1978./1979. un 1979./1980. tirdzniecības gadā.

4. IV pielikumā paredzēti sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz kvotu pielāgošanu, ja notiek uzņēmumu apvienošanās un uzņēmumu nodošana citam īpašniekam.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

13. pants

1. C cukuru, ko nepārnes uz nākamo gadu saskaņā ar 14. pantu, C izoglikozi un C inulīna sīrupu nedrīkst pārdot Kopienas iekšējā tirgū, un tie ir jāeksportē bez turpmākas pārstrādes līdz 1. janvārim pēc attiecīgā tirdzniecības gada beigām.

C cukuram, C izoglikozei un C inulīna sīrupam nepiemēro 7., 27. un 33. pantu.

2. Izņēmuma kārtā un tiktāl, cik tas vajadzīgs, lai garantētu Kopienas cukura piegādes, var nolemt, ka C cukuram piemēro 33. pantu. Tādā gadījumā vienlaikus nolemj, ka visu attiecīgā C cukura daudzumu var pilnībā pārdot iekšējā tirgū, neapliekot ar šā panta 3. punktā paredzēto maksājumu.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šajos noteikumos jo īpaši paredz, ka maksājums uzliekams par 1. punktā minēto C cukuru, C izoglikozi un C inulīna sīrupu, par ko līdz vēl nosakāmam datumam nav iesniegti pierādījumi, ka tie ir eksportēti noteiktajā termiņā bez turpmākas pārstrādes.

14. pants

1. Katrs uzņēmums var nolemt pārnest visu cukuru vai daļu cukura, ko tas saražojis, pārsniedzot savu kvotu, uz nākamo tirdzniecības gadu, un uzskatīt to par attiecīgajā gadā saražotu produkciju. Šāds lēmums ir neatsaucams.

Katrs uzņēmums var nolemt pārnest uz nākamo tirdzniecības gadu visu savu saražoto A cukuru un B cukuru vai daļu A cukura un B cukura, kas pēc 10. panta 3., 4., 5. un 6. punkta piemērošanas ir kļuvis par C cukuru, un uzskatīt to par attiecīgajā gadā saražoto produkciju. Šis lēmums arī nav atsaucams. Turklāt uz to neattiecas nekādi ierobežojumi, ko var noteikt saskaņā ar šā panta 4. punktu.

2. Uzņēmumi, kas pieņem 1. punktā minēto lēmumu:

— līdz 1. februārim informē attiecīgo dalībvalsti par pārnesto cukura daudzumu vai daudzumiem un

— apņemas šādu daudzumu vai daudzumus glabāt 12 mēnešus pēc kārtas no datuma, kas vēl jānosaka.

Tomēr pirmās daļas pirmajā ievilkumā minēto 1. februāri aizstāj:

a) uzņēmumiem, kas reģistrēti Spānijā – ar 15. aprīli cukurbiešu cukura ražošanas gadījumā un ar 20. jūniju cukurniedru cukura ražošanas gadījumā;

b) ar 15. februāri Apvienotajā Karalistē reģistrētiem uzņēmumiem;

c) ar 1. maiju – Francijas Gvadelupas departamentam un Martinikas departamentam.

Ja attiecīgajā tirdzniecības gadā uzņēmuma galīgā produkcija bijusi mazāka par to, kas paredzēta, pieņemot lēmumu par pārnešanu uz nākamo gadu, pārnesto daudzumu var koriģēt ar atpakaļejošu spēku līdz nākamā tirdzniecības gada 1. augustam.

3. Ja kādu Kopienas reģionu skar dabas katastrofa, piemēram, sausums vai plūdi, saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru var nolemt samazināt 2. punkta pirmās daļas otrajā ievilkumā minēto obligātās glabāšanas laikposmu cukura daudzumam, kas ir pietiekams, lai nodrošinātu normālu piegādi skartajam reģionam.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, kas var ierobežot uz nākamo gadu pārnesamos cukura daudzumus, pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šajos noteikumos jo īpaši paredz, ka gadījumā, ja obligātās glabāšanas laikā pārdod cukuru no tā daudzuma, kas glabājams saskaņā ar 2. punkta pirmās daļas otro ievilkumu, par visu pārdoto apjomu uzliek maksājumu.

15. pants

1. Līdz katra tirdzniecības gada beigām reģistrē:

a) A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa produkcijas prognozi attiecīgajam tirdzniecības gadam;

b) prognozi par cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumiem, kas attiecīgajā tirdzniecības gadā pārdots patēriņam Kopienā;

c) eksportējamo pārpalikumu, ko iegūst, atņemot b) apakšpunktā minēto daudzumu no a) apakšpunktā minētā daudzuma;

d) novērtējumu par vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem no vienas tonnas cukura attiecībā uz kārtējā tirdzniecības gadā izpildāmām eksporta saistībām.

Šie vidējie zaudējumi vai vidējie ieņēmumi ir vienādi ar starpību starp kompensāciju kopapjomu un maksājumu kopapjomu par attiecīgo eksporta saistību tonnu kopskaitu;

e) kopējo zaudējumu vai kopējo ieņēmumu novērtējumu, ko iegūst, c) apakšpunktā minēto pārpalikumu sareizinot ar d) apakšpunktā minētajiem vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ienākumiem.

2. Līdz 2005./2006. tirdzniecības gada beigām, neskarot 10. panta 3., 4., 5. un 6. punktu, par laiku no 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam kopā reģistrē:

a) eksportējamo pārpalikumu, ko nosaka, pamatojoties uz A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa galīgo produkciju, un Kopienas patēriņam pārdoto cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa galīgo daudzumu;

b) vidējos zaudējumus vai ieņēmumus no vienas tonnas cukura, ko rada attiecīgās kopējās eksporta saistības, kuras aprēķina, izmantojot 1. punkta d) apakšpunkta otrajā daļā izklāstīto metodi;

c) kopējos zaudējumus vai ieņēmumus, ko iegūst, sareizinot a) apakšpunktā minēto pārpalikumu ar b) apakšpunktā minētajiem vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem;

d) iekasēto ražošanas pamatmaksājumu un B maksājumu kopējo summu.

Kopējo zaudējumu vai ieņēmumu novērtējumu, kas minēts 1. punkta e) apakšpunktā, koriģē par c) un d) apakšpunktā minēto summu starpību.

3. Neskarot 18. panta 1. punktu, ja skaitļi, kas reģistrēti saskaņā ar 1. punktu un koriģēti saskaņā ar 2. punktu, norāda uz paredzamiem kopējiem zaudējumiem, tad šos zaudējumus izdala ar A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa paredzamo produkciju attiecīgajā tirdzniecības gadā. Iegūto summu iekasē no ražotājiem kā pamatražošanas maksājumu par viņu saražoto A un B cukuru, A un B izoglikozi un A un B inulīna sīrupu.

Minētais maksājums tomēr nepārsniedz:

— 2 % no baltā cukura intervences cenas – par cukuru,

— maksimālo apjomu, kas maksājams par balto cukuru – par inulīna sīrupu, kas izteikts kā cukura/izoglikozes ekvivalents, piemērojot koeficientu 1,9,

— to ražošanas pamatmaksājuma daļu, ko sedz cukura ražotāji – par izoglikozi.

4. Ja maksimālais atļautais ražošanas pamatmaksājums pilnībā nesedz 3. punkta pirmajā daļā minētos kopējos zaudējumus, nesegto atlikumu izdala ar B cukura, B izoglikozes un B inulīna sīrupa paredzamo produkciju attiecīgajā tirdzniecības gadā. Iegūto summu piemēro ražotājiem kā B maksājumu par viņu saražoto B cukuru, B izoglikozi un B inulīna sīrupu.

Saskaņā ar 5. punktu šis maksājums tomēr nepārsniedz:

— 30 % no baltā cukura intervences cenas – par B cukuru,

— maksimālo apjomu, kas maksājams par B balto cukuru – par B inulīna sīrupu, kas izteikts kā cukura/izoglikozes ekvivalents, piemērojot koeficientu 1,9,

— to B maksājuma daļu, ko sedz cukura ražotāji – par B izoglikozi.

5. Ja saskaņā ar 1. punktu reģistrētie skaitļi liecina, ka 3. un 4. punktā noteiktā ražošanas pamatmaksājuma un B maksājuma maksimālā apjoma dēļ paredzamie ieņēmumi no šiem maksājumiem nevarēs segt paredzamos kopējos zaudējumus attiecīgajā tirdzniecības gadā, 4. punkta pirmajā ievilkumā minēto maksimālo procentuālo daļu koriģē tiktāl, cik tas vajadzīgs, lai segtu kopējos zaudējumus, nepārsniedzot 37,5 %.

B maksājuma pārskatīto maksimālo procentuālo daļu kārtējam tirdzniecības gadam nosaka līdz 15. septembrim. Attiecīgi koriģē 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto B cukurbiešu minimālo cenu.

6. Aprēķinot 1. punkta e) apakšpunktā minētos kopējos zaudējumus, ņem vērā visus zaudējumus, ko rada ražošanas kompensāciju piešķiršana saskaņā ar 7. panta 3. punktu.

7. Šajā pantā minētos maksājumus iekasē dalībvalstis.

8. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru, un tie jo īpaši attiecas uz:

— iekasējamo maksājumu summām,

— B maksājuma pārskatīto maksimālo procentuālo daļu,

— koriģēto B cukurbiešu minimālo cenu, kas atbilst B maksājuma pārskatītajai maksimālajai procentuālajai daļai.

16. pants

1. Ja kopējos zaudējumus, kas saskaņā ar 15. panta 1. un 2. punktu reģistrēti konkrētam tirdzniecības gadam, pilnībā nesedz attiecīgā tirdzniecības gada ieņēmumi no ražošanas maksājumiem pēc 15. panta 3., 4. un 5. punkta piemērošanas, neskarot 4. pantu, ražotājiem piemēro papildu maksājumu, lai segtu kopējo zaudējumu atlikumu.

2. Papildu maksājumu nosaka katram cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumam, sareizinot kopējo summu, kas uzņēmumam jāmaksā ražošanas maksājumos par attiecīgo tirdzniecības gadu, ar koeficientu, kas vēl jānosaka. Minētais koeficients visai Kopienai ir par 1 samazināta attiecība starp kopējiem zaudējumiem, kas reģistrēti par attiecīgo tirdzniecības gadu saskaņā ar 15. panta 1. un 2. punktu, un ieņēmumiem no ražošanas pamatmaksājumiem un B maksājumiem, kuri cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražotājiem attiecīgi jāmaksā par minēto tirdzniecības gadu.

3. Attiecīgie ražotāji samaksā papildu maksājumu par iepriekšējo gadu līdz 15. decembrim.

Cukura ražotāji var atgūt daļu no samaksātā papildu maksājuma no Kopienā audzētu cukurniedru vai, attiecīgi, cukurbiešu pārdevējiem. Šādi atgūtā summa nedrīkst pārsniegt maksimālo summu, ko cukurbiešu vai cukurniedru pārdevēji samaksājuši kā 15. pantā paredzēto ražošanas pamatmaksājumu un B maksājumu par attiecīgo tirdzniecības gadu, kas sareizināta ar šā panta 2. punktā minēto koeficientu.

Šā punkta otrajā daļā minēto summu atgūst par cukurbietēm, kas piegādātas attiecīgajā tirdzniecības gadā. Tomēr iesaistītās puses var vienoties, ka kompensāciju atgūst par cukurbietēm, ko piegādā nākamā tirdzniecības gada laikā.

4. Ieņēmumus no šā panta 1. punktā minētā papildu maksājuma iekļauj informācijai, kas reģistrēta saskaņā ar 15. panta 2. punktu.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta un jo īpaši 2. punktā minētā koeficienta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

17. pants

1. Inulīna sīrupa ražotāji var atgūt daļu no pamatražošanas maksājumiem, B maksājumiem un papildu maksājumiem, ko no tiem iekasējuši to lauksaimniecības izejvielu pārdevēji, kuras izmanto šāda inulīna sīrupa ražošanā. Šādi atgūtā summa nedrīkst pārsniegt summu, ko cukurbiešu audzētāji maksā par attiecīgo tirdzniecības gadu; to nosaka ar nozares nolīgumiem vai līgumiem, pamatojoties uz inulīna sīrupa ražošanai piegādātās lauksaimniecības izejvielas iepirkšanas cenu attiecīgajā tirdzniecības gadā.

2. Vajadzības gadījumā saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus 1. punkta piemērošanai.

18. pants

1. Ja pēc 15. un 16. panta noteikumu piemērošanas 2000./2001. tirdzniecības gadam atklāj, ka faktiskie kopējie zaudējumi attiecīgajā tirdzniecības gadā:

a) nav pilnībā segti ar ieņēmumiem no ražošanas maksājumiem un, attiecīgos gadījumos, no papildmaksājumiem, tad radušos izdevumu nastu pieskaita 15. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajiem kopējiem paredzētajiem zaudējumiem attiecīgajā tirdzniecības gadā;

b) ir mazāki par ieņēmumiem no ražošanas maksājumiem un atsevišķos gadījumos no papildmaksājumiem, starpību atņem no paredzētajiem kopējiem zaudējumiem vai pieskaita paredzētajiem kopējiem ieņēmumiem, ko iegūst, attiecīgajam tirdzniecības gadam piemērojot 15. un 16. panta noteikumus.

2. Ja pamatražošanas maksājums ir mazāks par 15. panta 3. punktā minēto maksimālo summu vai ja B maksājums ir mazāks par 14. panta 4. punktā minēto maksimālo summu, saskaņā ar 15. panta 4. punktu cukura ražotājiem pēc vajadzības ir jāmaksā cukurbiešu pārdevējiem 60 % no starpības starp attiecīgā maksājuma maksimālo summu un faktiski iekasēto summu.

Summu, kas maksājama par vienu tonnu cukurbiešu, nosaka standarta kvalitātei.

Šai summai piemēro 5. pantā minētos cenu palielinājumus un samazinājumus.

3. Kopienas cukura ražotāji var atgūt 60 % no attiecīgā maksājuma no Kopienā audzēto cukurniedru pārdevējiem par cukura daudzumu, kam piemērots maksājums.

4. Pamatojoties uz cukura ražotāju sniegto informāciju, dalībvalstis nodrošina to, ka samaksa par cukurbietēm atbilst attiecīgajiem Kopienas noteikumiem.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

19. pants

1. Līgumos par cukurbiešu piegādi cukura ražošanai cukurbietes diferencē atkarībā no tā, vai no cukurbietēm ražojamie cukura daudzumi ir:

a) A cukurs;

b) B cukurs;

c) cukurs, kas nav nedz A, nedz B cukurs.

Katrs cukura ražošanas uzņēmums sniedz šādu informāciju dalībvalstij, kurā tas ražo cukuru:

— a) apakšpunktā minētie cukurbiešu daudzumi, par ko tie ir noslēguši pirmssēšanas līgumus, un cukura saturs, kas ņemts par pamatu šiem līgumiem,

— atbilstīgais paredzamais ieguvums.

Dalībvalstis var pieprasīt papildu informāciju.

2. Neatkarīgi no 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta cukura ražotājiem, kas nav parakstījuši pirmssēšanas piegādes līgumus par cukurbiešu daudzumu, kas vienāds ar A kvotu, par A cukurbiešu minimālo cenu, jāmaksā vismaz šī minimālā cena par visām cukurbietēm, ko tie pārstrādā cukurā.

3. Nozares līgumos var izdarīt atkāpi no 1. un 2. punkta ar noteikumu, ka tam piekrīt attiecīgā dalībvalsts.

4. Šā panta piemērošanas vispārīgie noteikumi ir izklāstīti III pielikumā.

5. Saskaņā ar 42. panta 2. punktā izklāstīto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un, ja vajadzīgs, kritērijus, kas ražotājiem jāievēro, sadalot starp cukurbiešu pārdevējiem cukurbiešu daudzumus, uz ko attiecas pirmssēšanas līgumi 1. punkta nozīmē.

20. pants

1. Var nolemt, ka cukuru vai izoglikozi, ko izmanto dažu produktu ražošanā, neuzskata par produkciju šīs nodaļas nozīmē.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta un jo īpaši 1. punktā minēto izņēmumu piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

21. pants

1. Cukura ražotāji var iepirkt cukurbietes, lai ražotu C cukuru vai 20. pantā minēto cukuru par cenu, kas ir zemāka par 4. panta 1. punktā noteiktajām cukurbiešu minimālajām cenām.

2. Attiecībā uz iepirkto cukurbiešu daudzumu, kas atbilst cukura daudzumam:

— kurš pārdots iekšējā tirgū saskaņā ar 13. panta 3. punktu vai

— kurš pārnests uz nākamo tirdzniecības gadu saskaņā ar 14. pantu,

attiecīgie cukura ražotāji vajadzības gadījumā koriģē iepirkuma cenu, lai tā būtu vismaz vienāda ar A cukurbiešu cenu.

3. Vajadzības gadījumā saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai.

II SADAĻA

TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

1. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

22. pants

1. Lai importētu Kopienā vai eksportētu no Kopienas jebkurus 1. panta 1. punkta a), b), c), d), f), g) un h) apakšpunktā uzskaitītos produktus, jāuzrāda importa vai eksporta licence.

Dalībvalstis izsniedz licences visiem pretendentiem neatkarīgi no tā, kur viņi ir reģistrēti Kopienā, neskarot pasākumus, ko veic, lai piemērotu Regulas (EK) Nr. 2820/98 [1] 26. un 27. panta un 6. panta 5. punkta noteikumus.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Minētās licences izsniedz ar noteikumu, ka ir iemaksāta drošības nauda, lai garantētu to, ka produktus importē vai eksportē licences derīguma termiņa laikā; izņemot nepārvaramas varas gadījumus, drošības naudu atsavina pilnībā vai daļēji, ja šajā laika posmā importu vai eksportu neveic vai veic tikai daļēji.

2. Saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru:

a) 1. punktā paredzēto procedūru var paplašināt, iekļaujot 1. panta 1. punkta e) apakšpunktā uzskaitītos produktus;

b) šā panta piemērošanai pieņem sīki izstrādātus noteikumus, tajā skaitā jo īpaši attiecībā uz licenču derīguma termiņu un vajadzības gadījumā – attiecībā uz licenču izsniegšanas termiņu.

23. pants

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem attiecas Kopējo muitas tarifa nodokļa likmes.

2. Lai nodrošinātu to, ka Kopienas tirgum rafinēšanai pietiekami piegādā jēlcukuru ar KN kodiem 1701 11 10 un 1701 12 10 un melasi ar KN kodu 1703, tos importējot no trešām valstīm, neatkarīgi no 1. punkta Komisija saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 42. panta 2. punktā, var pilnībā vai daļēji apturēt ievedmuitas nodokļu piemērošanu šiem produktiem un noteikt sīki izstrādātus noteikumus katrai šādai apturēšanai.

Apturēšanu var piemērot laikā, kad cenas pasaules tirgū kopā ar ievedmuitas nodokli Kopējā muitas tarifā:

— jēlcukuram pārsniedz šā produkta intervences cenu,

— melasei pārsniedz melases cenu, ko izmanto, lai aprēķinātu ieņēmumus no cukura ražotāju pārdotās melases un noteiktu cukurbiešu pamatcenu attiecīgajam tirdzniecības gadam.

24. pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu jebkuru nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, ko rada dažu lauksaimniecības produktu imports, viena vai vairāku šādu produktu importam ar Kopējos muitas tarifos noteikto nodokļa likmi uzliek papildu ievedmuitas nodokli, ja izpildīti nosacījumi, kas paredzēti 5. pantā Nolīgumā par lauksaimniecību, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 300. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā, izņemot gadījumu, ja ir maz ticams, ka minētais imports varētu traucēt Kopienas tirgu, vai ja sekas būtu nesamērojamas ar izraudzīto mērķi.

[1] Padomes 1972. gada 17. aprīļa Regula (EEK) Nr. 793/72, kas nosaka baltā cukura standarta kvalitāti (OV L 94, 21.4.1972., 1. lpp.).

2. Sliekšņa cenas, zem kurām var uzlikt papildu nodokli, ir cenas, ko Kopiena iesniedz Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa apjomus, kuru pārsniegšanas gadījumā uzliek papildu ievedmuitas nodokli, jo īpaši nosaka, pamatojoties uz importu Kopienā trīs gadu laikā pirms tā gada, kad rodas 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme vai ir iespējams, ka tāda radīsies.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot papildu ievedmuitas nodokli, nosaka, pamatojoties uz attiecīgās kravas CIF importa cenām.

Šajā nolūkā CIF importa cenas pārbauda, pamatojoties uz konkrētā produkta raksturīgo cenu pasaules tirgū vai šāda produkta cenām Kopienas importa tirgū.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru. Šajos sīki izstrādātajos noteikumos jo īpaši precizē:

a) produktus, kam saskaņā ar Nolīguma par lauksaimniecību 5. panta noteikumiem drīkst piemērot papildu ievedmuitas nodokļus;

b) citus sliekšņa kritērijus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu 1. punkta pareizu piemērošanu saskaņā ar minētā Nolīguma 5. pantu.

25. pants

Attiecībā uz melasi:

— pasaules tirgus cenu, kas minēta 23. panta 2. punktā un

24. panta 3. punktā minēto raksturīgo cenu

— piemēro standarta kvalitātes melasei.

Standarta kvalitāti var noteikt saskaņā ar 42. panta 2. punktā noteikto kārtību.

26. pants

1. Šīs regulas 1. pantā uzskaitīto produktu tarifu kvotas, kas izriet no daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā noslēgtajiem nolīgumiem, atklāj un pārvalda saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Kvotas pārvalda, izmantojot vienu vai vairākas šādas metodes:

— metodi, kuras pamatā ir pieteikumu iesniegšanas hronoloģiskā secība (“rindas kārtībā”);

— metodi, kas paredz sadali proporcionāli daudzumiem, kuri pieprasīti, iesniedzot pieteikumus (“vienlaicīgas pārbaudes” metode),

— metodi, kas paredz ņemt vērā tradicionālos tirdzniecības modeļus (“tradicionālā/jaunpienācēju metode”).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tajās jāizvairās no jebkuras attiecīgo importētāju diskriminācijas.

3. Izvēloties pārvaldības metodi, pienācīgi jāņem vērā prasības attiecībā uz piegādēm Kopienai un vajadzību saglabāt tirgus līdzsvaru, bet var arī izmantot metodes, ar kurām kvotas pārvaldīja pagātnē, piemēram, 1. punktā minētās metodes, neskarot tiesības, kas izriet no Urugvajas raunda sarunās noslēgtajiem nolīgumiem.

4. Šā panta 1. punktā minētajos sīki izstrādātajos noteikumos paredz gada kvotas, kas vajadzības gadījumā ir atbilstīgi sadalītas visa gada garumā, precizē lietojamo pārvaldības metodi un, ja vajadzīgs, ietver:

a) garantijas, kas attiecas uz produkta īpatnībām, izcelsmes vietu un izcelsmi;

b) tā dokumenta atzīšanu, ko izmanto, pārbaudot a) apakšpunktā minētās garantijas;

c) nosacījumus, ar kādiem izsniedz importa licences, un to derīguma termiņus.

27. pants

1. Ciktāl tas vajadzīgs, lai 1. panta 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā uzskaitītos produktus varētu eksportēt bez turpmākas pārstrādes vai V pielikumā uzskaitīto preču veidā, pamatojoties uz kotācijām pasaules tirgū vai cenām 1. panta 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā uzskaitīto produktu gadījumā un ievērojot ierobežojumus, ko nosaka saskaņā ar Līguma 300. pantu noslēgtie nolīgumi, minēto kotāciju vai cenu un Kopienas cenu starpību var segt ar eksporta kompensāciju palīdzību.

Eksporta kompensācija, ko piešķir par jēlcukuru, nedrīkst pārsniegt eksporta kompensāciju, kas piešķirta par balto cukuru.

2. Var paredzēt eksporta kompensāciju piešķiršanu par produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punkta f), g) un h) apakšpunktā un ko eksportē bez turpmākas pārstrādes vai V pielikumā uzskaitīto preču veidā.

Kompensācijas summu par 100 kg sausnas nosaka, jo īpaši ņemot vērā:

a) kompensāciju, ko piemēro, eksportējot produktus ar KN kodu 1702 30 91,

b) kompensāciju, ko piemēro 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto produktu eksportam,

c) plānotā eksporta ekonomiskos aspektus.

3. Eksporta kompensācijas par 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, ko eksportē V pielikumā uzskaitīto preču veidā, nedrīkst pārsniegt kompensācijas, ko piemēro tiem pašiem produktiem, kurus eksportē bez turpmākas apstrādes.

4. Lai piešķirtu daudzumus, ko drīkst eksportēt ar kompensāciju, pieņem metodi, kura

a) ir vispiemērotākā attiecīgajam produkta veidam un tirgus stāvoklim un ļauj visefektīvāk izmantot pieejamos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, bet nediskriminējot lielus un mazus eksportētājus;

b) ir visnesarežģītākā, raugoties no eksportētāju viedokļa, bet nepamatot novārtā administratīvās prasības;

c) nediskriminē eksportētājus.

5. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā. Tās var būt atšķirīgas atkarībā no galamērķa, ja tas vajadzīgs pasaules tirgus stāvokļa vai dažu tirgu īpašo prasību dēļ.

Kompensācijas nosaka saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru. Kompensācijas var noteikt:

a) ar regulāriem starplaikiem;

b) konkursa kārtībā produktiem, kam šī procedūra ir izmantota pagātnē.

Intervences posmā vajadzības gadījumā Komisija pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pati pēc savas ierosmes var koriģēt kompensācijas, kas noteiktas ar regulāriem starplaikiem.

Ja nav iemaksāta drošības nauda, neizskata piedāvājumus, kas iesniegti, atsaucoties uz uzaicinājumu uz konkursu. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, drošības naudu pilnībā vai daļēji atsavina, ja pretendenti nav izpildījuši vai tikai daļēji izpildījuši tos pienākumus, ko tiem uzliek saskaņā ar konkursu.

Šīs regulas 1. panta 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā uzskaitītajiem nedenaturētajiem produktiem, ko eksportē bez turpmākas pārstrādes, piemēro arī 28., 29. un 30. pantu.

6. Nosakot kompensācijas apmēru, jo īpaši ņem vērā vajadzību panākt līdzsvaru starp Kopienas pamatproduktu izmantošanu eksportam uz trešām valstīm pārstrādātu produktu veidā un tādu produktu izmantošanu, ko no minētajām valstīm pieņem ievešanai pārstrādei.

7. Kompensācijas piešķir par 1. punktā minētajiem produktiem, kas eksportēti bez turpmākas pārstrādes, tikai pamatojoties uz pieteikumu un attiecīgās eksporta licences uzrādīšanu.

8. Kompensācija, ko piemēro 1. pantā uzskaitīto produktu eksportam bez turpmākas pārstrādes, ir kompensācija, ko piemēro licences pieprasījuma iesniegšanas dienā, un diferencētas kompensācijas gadījumā tā ir kompensācija, ko piemēro tajā pašā dienā:

a) galamērķim, kas norādīts licencē,

vai

b) faktiskajam galamērķim, ja tas atšķiras no licencē norādītā galamērķa. Tādā gadījumā piemērojamā summa nedrīkst pārsniegt summu, ko piemēro licencē norādītajam galamērķim.

Var veikt attiecīgus pasākumus, lai novērstu šajā punktā paredzētās elastīgās pieejas ļaunprātīgu izmantošanu.

9. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā paredzēto procedūru, 7. un 8. punktu var piemērot produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un ko eksportē kā preces, kuras uzskaitītas V pielikumā.

10. Saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru var nepiemērot 7. un 8. punktu attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, par ko kompensācijas izmaksā pārtikas atbalsta pasākumos.

11. Kompensāciju izmaksā, ja pierāda, ka:

— produkti ir eksportēti no Kopienas

un

— diferencētas kompensācijas gadījumā – produkti nogādāti licencē norādītajā galamērķī vai arī citā galamērķī, par kuru noteikta kompensācija, neskarot 8. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu. Izņēmumus šim noteikumam var paredzēt saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto kārtību, ar noteikumu, ka ir izstrādāti nosacījumi, kas sniedz līdzvērtīgas garantijas.

Saskaņā ar 42. panta 2. punktā noteikto procedūru var paredzēt papildu noteikumus.

12. Kompensāciju nepiešķir par 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem nedenaturētajiem produktiem, ko eksportē bez turpmākas pārstrādes, ja vien tie attiecīgi:

a) nav iegūti no Kopienā ievāktām cukurbietēm vai cukurniedrēm;

b) nav importēti Kopienā saskaņā ar 35. pantu;

c) nav iegūti no kāda produkta, kas importēts saskaņā ar 35. pantu.

13. Kompensāciju nepiešķir par 1. panta c) un d) apakšpunktā minētajiem nedenaturētajiem produktiem, ko eksportē bez turpmākas pārstrādes un kas nav cēlušies no Kopienas vai kas nav iegūti no cukura, kurš importēts Kopienā saskaņā ar 12. punkta b) apakšpunktu, vai no 12. punkta b) apakšpunktā minētajiem produktiem.

14. To apjoma ierobežojumu ievērošanu, kas izriet no saskaņā ar Līguma 300. pantu noslēgtajiem nolīgumiem, nodrošina ar eksporta licencēm, ko izsniedz uz minētajos nolīgumos paredzēto pārskata laikposmu un ko piemēro attiecīgajiem produktiem.

15. Saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, tajā skaitā attiecībā uz nepiešķirto vai neizmantoto eksportējamo daudzumu pārdales kārtību un V pielikuma grozīšanu. Sīki izstrādātus noteikumus 6. punkta piemērošanai 1. pantā minētajiem produktiem, ko eksportē V pielikumā uzskaitīto preču veidā, tomēr pieņem saskaņā ar Regulas (EK) 3448/93 16. pantā paredzēto procedūru.

28. pants

1. Šo pantu piemēro kompensāciju noteikšanai par 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem nedenaturētiem produktiem, ko eksportē bez turpmākas pārstrādes.

2. Ja kompensācijas par 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem produktiem nosaka ar regulāriem starplaikiem:

a) kompensācijas nosaka reizi divās nedēļās.

Šo noteikšanu tomēr var pārtraukt saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru, ja konstatē, ka Kopienā nav pieejams cukura pārpalikums eksportam par pasaules tirgus cenām. Tādā gadījumā kompensāciju nepiešķir;

b) nosakot kompensāciju, ņem vērā stāvokli Kopienas un pasaules cukura tirgos un jo īpaši:

— baltā cukura intervences cenu Kopienas apgabalā, kur ir vislielākais pārpalikums, vai jēlcukura intervences cenu Kopienas apgabalā, ko uzskata par tipisku šā tipa cukura eksportētāju,

— cukura transportēšanas izmaksas no pirmajā ievilkumā minētajiem apgabaliem uz ostām vai citiem eksporta punktiem Kopienā,

— tirdzniecības izdevumus un visas pārkraušanas, transportēšanas un iesaiņošanas izmaksas, kas rodas, pārdodot cukuru pasaules tirgū,

— pasaules tirgū reģistrētās cukura kotācijas vai cenas,

— piedāvātā eksporta ekonomisko aspektu,

— ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu.

3. Ja kompensāciju par 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem produktiem nosaka konkursa ceļā:

a) konkursa mērķis ir noteikt kompensācijas apmēru;

b) dalībvalstu kompetentās iestādes uzaicina uz konkursu saskaņā ar visām dalībvalstīm juridiski saistošu dokumentu; šajā dokumentā nosaka konkursa noteikumus, kuros visām Kopienā reģistrētām personām jāgarantē vienlīdzīga pieeja;

c) konkursa noteikumos iekļauj piedāvājumu iesniegšanas termiņu. Trīs darba dienu laikā pēc termiņa beigām, pamatojoties uz saņemtajiem piedāvājumiem, saskaņā ar 42. panta 2. punktā paredzēto procedūru nosaka maksimālo apjomu kompensācijai, uz ko attiecas konkurss. Aprēķinot maksimālo apjomu, ņem vērā piegāžu stāvokli un cenas Kopienā, cenas un potenciālo noietu pasaules tirgū, kā arī cukura eksportēšanas izmaksas.

Maksimālo apjomu tonnās var noteikt saskaņā ar to pašu procedūru;

d) ja eksportu var veikt ar kompensāciju, kas ir zemāka nekā kompensācija, ko iegūtu, ņemot vērā Kopienas cenu un pasaules tirgus cenu starpību, un ja eksports ir paredzēts konkrētam galamērķim, dalībvalsts kompetentajām iestādēm var pieprasīt izsludināt īpašu uzaicinājumu uz konkursu, norādot, ka:

— piedāvājumus var iesniegt jebkurā laikā līdz konkursa beigām un

— kompensācijas maksimālo apjomu, ko aprēķina, ņemot vērā prasības attiecībā uz minēto eksportu;

e) ja piedāvājumā norādītās kompensācijas apjoms:

— pārsniedz noteikto maksimālo apjomu, dalībvalstu kompetentās iestādes piedāvājumu noraida,

— nepārsniedz maksimālo apjomu, minētās iestādes nosaka kompensācijas apmēru, kas vienāds ar attiecīgajā pieteikumā norādīto kompensāciju.

4. Jēlcukuram:

a) kompensāciju nosaka par I pielikumā definēto standarta kvalitāti;

b) kompensācijas, ko nosaka ar regulāriem starplaikiem saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu:

— nedrīkst pārsniegt 92 % no kompensācijas par balto cukuru par to pašu laikposmu. Šo ierobežojumu tomēr nepiemēro kompensācijām, ko nosaka lielkristālu cukuram,

— katrai attiecīgajai eksporta darbībai sareizina ar konversijas faktoru, ko iegūst, dalot ar 92 eksportētā jēlcukura ieguvumu, kuru aprēķina saskaņā ar I pielikumu;

c) 3. punkta c) apakšpunktā paredzētais maksimālais apmērs, ko nosaka saskaņā ar konkursu, nedrīkst pārsniegt 92 % no maksimālā apjoma, kas saskaņā ar minēto punktu vienlaikus ir noteikts baltajam cukuram.

29. pants

1. Kompensāciju par 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā uzskaitītajiem nedenaturētajiem produktiem, ko eksportē bez turpmākas pārstrādes, nosaka katru mēnesi, ņemot vērā:

a) melases cenu, ko izmanto, aprēķinot cukura ražotāju ieņēmumus no melases pārdošanas, lai noteiktu cukurbiešu pamatcenu attiecīgajā tirdzniecības gadā;

b) melases cenas un potenciālo noietu Kopienas tirgū;

c) pasaules tirgū reģistrēto melases kotāciju vai cenas; un

d) piedāvātā eksporta ekonomisko aspektu.

Šo noteikšanu ar regulāriem starplaikiem tomēr var pārtraukt saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru, ja konstatē, ka Kopienā nav pieejams melases pārpalikums eksportam par pasaules tirgus cenām. Tādā gadījumā kompensāciju nepiešķir.

2. Īpašos apstākļos kompensācijas apmēru par konkrētiem daudzumiem konkrētos Kopienas apgabalos var noteikt konkursā. Konkursa mērķis ir noteikt šīs kompensācijas apmēru.

Attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes rīko konkursu saskaņā ar atļauju, nosakot izpildāmos noteikumus, kuros visām Kopienā reģistrētajām personām jāgarantē vienlīdzīga pieeja.

30. pants

1. Kompensācijas pamatapmēru 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā uzskaitītajiem nedenaturētajiem produktiem, ko eksportē bez turpmākas pārstrādes, nosaka katru mēnesi. Šo noteikšanu, ko veic regulāros starplaikos, tomēr var pārtraukt saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru, ja aptur regulāru kompensācijas noteikšanu par balto cukuru, ko eksportē bez turpmākas pārstrādes. Tādā gadījumā kompensāciju nepiešķir.

2. Kompensācijas pamatapmērs par 1. punktā minētajiem produktiem, izņemot sorbozi, ir vienāds ar vienu simto daļu no apjoma, ko iegūst, ņemot vērā:

a) starpību starp baltā cukura intervences cenu Kopienas apgabalā, kur ir vislielākais pārpalikums mēnesī un kam noteikts pamatapjoms, un pasaules tirgū reģistrēto baltā cukura kotāciju vai cenām;

b) vajadzību panākt līdzsvaru starp:

— Kopienas pamatproduktu izmantojumu pārstrādes produktu ražošanā eksportam uz trešām valstīm un

— to trešo valstu produktu izmantojumu, kuri ievesti saskaņā ar ievešanas pārstrādei kārtību.

3. Sorbozes gadījumā kompensācijas pamatapjoms ir vienāds ar kompensācijas pamatapjomu, no kura atņemta viena simtā daļa no spēkā esošās ražošanas kompensācijas.

4. Kompensācijas pamatapjomu var piemērot tikai dažiem konkrētiem 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem.

31. pants

Tiktāl, cik tas nepieciešams cukura tirgu kopīgas organizācijas pienācīgai funkcionēšanai, Komisija saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru var pilnībā vai daļēji aizliegt izmantot ievešanas pārstrādei procedūru attiecībā uz 1. panta 1. punktā minētajiem produktiem.

32. pants

1. Kombinētās nomenklatūras interpretēšanas vispārīgie noteikumi un īpašie noteikumi tās piemērošanai attiecas uz to produktu tarifu klasifikāciju, uz kuriem attiecas šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj Kopīgajā muitas tarifā.

2. Ja vien šajā regulā vai noteikumos, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, nav paredzēts citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm ir aizliegts

a) iekasēt jebkuru maksu, kurai ir muitas nodoklim līdzvērtīga iedarbība;

b) piemērot jebkuru kvantitatīvu ierobežojumu vai pasākumu, kam ir līdzvērtīga iedarbība.

33. pants

1. Ja cukura cena pasaules tirgū ir augstāka par intervences cenu, attiecīgajam cukuram var piemērot izvedmuitas maksājumu. Minētais maksājums ir obligāts, ja baltā cukura vai jēlcukura CIF cena pārsniedz intervences cenu, kam pieskaitīti 10 %.

Izvedmuitas maksājumu var noteikt konkursā. Citos gadījumos iekasējams tas maksājums, ko piemēro eksporta dienā.

2. Ja baltā cukura vai jēlcukura CIF cena ir augstāka par intervences cenu, kam pieskaitīti 10 %, Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 37. panta 2. punktā paredzēto balsošanas procedūru var nolemt piešķirt importa subsīdiju par minēto produktu.

Ja konstatē, ka Kopienā pieejamās piegādes nav pietiekamas, lai:

a) izpildītu prasības Kopienā

vai

b) izpildītu kāda liela Kopienas patēriņa reģiona prasības,

tad Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 37. panta 2. punktā izklāstīto balsošanas procedūru nolemj piešķirt importa subsīdiju un paredzēt noteikumus tās piemērošanai. Minētie noteikumi jo īpaši nosaka baltā cukura vai jēlcukura daudzumu, uz ko attiecas subsīdija, subsīdijas termiņu un vajadzības gadījumā – importētājus reģionus.

3. Saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka:

a) 1. un 2. punktā minētās CIF cenas;

b) konkursā noteiktos izvedmuitas maksājumus;

c) citus sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai.

Attiecībā uz 1. panta 1. punkta b), c), d), f), g) un h) apakšpunktā minētajiem produktiem saskaņā ar 42. panta 2. punktā paredzēto procedūru var pieņemt noteikumus, kas ir līdzīgi 1. un 2. punkta noteikumiem.

4. Apjomus, kas nav minēti 3. punktā un izriet no šā panta noteikumu piemērošanas, nosaka Komisija.

34. pants

1. Ja imports vai eksports rada vai draud radīt nopietnus traucējumus viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu Kopienas tirgū, kas var apdraudēt Līguma 33. pantā izklāstīto mērķu sasniegšanu, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst piemērot atbilstīgus pasākumus, kamēr šo traucējumu vai traucējuma draudus novērš.

Padome saskaņā ar Līguma 37. panta 2. punktā paredzēto procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta īstenošanai un nosaka gadījumus un ierobežojumus, kad un kā dalībvalstis var veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes pieņem lēmumu par vajadzīgajiem pasākumiem; dalībvalstīm dara zināmus pasākumus, ko piemēro tūlīt. Komisija pieņem lēmumu pēc dalībvalsts lūguma trīs dienu laikā pēc tā saņemšanas.

3. Pasākumus, par kuriem Komisija pieņēmusi lēmumu, jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc attiecīgā paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk nekavējoties. Ar kvalificētu balsu vairākumu tā var grozīt vai atcelt attiecīgos pasākumus.

4. Šo pantu piemēro, ievērojot Kopienas saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. panta 2. punktu.

2. NODAĻA

Importa atvieglojumu režīms

35. pants

Šīs regulas 36., 37. un 38. pants attiecas uz cukurniedru cukuru, še turpmāk "preferences cukurs", ar KN kodu 1701, kas cēlies VI pielikumā uzskaitītajās valstīs un ko importē Kopienā saskaņā ar:

a) ĀAK–EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 3. protokolu;

b) Eiropas Kopienas un Indijas Republikas Nolīgumu par cukurniedrēm.

36. pants

Ja tā preferences cukura kvalitāte, kas ievests saskaņā ar 35. pantu un ko iepirkušas intervences aģentūras vai citi Kopienas iecelti aģenti, atšķiras no standarta kvalitātes, garantētās cenas pielāgo, izmantojot cenu palielinājumus un samazinājumus.

37. pants

1. Preferences cukuram, ko ieved saskaņā ar 35. pantu, nepiemēro ievedmuitas nodokli.

2. Preferences cukuram nepiemēro atkāpes no 32. panta 2. punktā minētajiem aizliegumiem.

38. pants

1. Nr. 2001./2002. tirdzniecības gada līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam koriģējošu atbalstu piešķir kā intervences pasākumu nozarei, kas rafinē preferences cukurniedru jēlcukuru, kuru šim nolūkam importē Kopienā saskaņā ar 35. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minēto atbalstu var piešķirt tikai par daudzumiem, par kuriem ir tiesības saņemt šo atbalstu saskaņā ar 35. pantu un ko rafinē baltajā cukurā 7. panta 4. punktā minētajos rafinēšanas uzņēmumos. Atbalsts attiecīgā baltā cukura ražošanai ir 0,10 EUR par 100 kilogramiem, ko izsaka kā balto cukuru.

3. Laika posmā, kas norādīts 1. punktā, papildu pamatatbalstu 0,10 EUR apmērā par 100 kilogramiem, ko izsaka kā balto cukuru, piešķir, lai 7. panta 4. punktā minētie rafinēšanas uzņēmumi varētu rafinēt Francijas aizjūras departamentos ražotu cukurniedru jēlcukuru, tādējādi atjaunojot cenu līdzsvaru starp minēto cukuru un preferences cukuru.

4. Koriģējošu atbalstu un papildu atbalstu var koriģēt, ņemot vērā ekonomiskās attīstības tendences cukura nozarē un jo īpaši peļņu no ražošanas un rafinēšanas.

5. Saskaņā ar 7. panta 4. punktu un noteikumiem, kas vēl jāparedz, šā panta 1. līdz 3. punktā paredzēto atbalsta shēmu var attiecināt arī uz jēlcukuru, kas ražots no Kopienā ievāktām cukurbietēm un kas rafinēts 7. pantā minētajos rafinēšanas uzņēmumos.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta un jo īpaši 4. punktā minēto pielāgojumu piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

39. pants

1. Lai nodrošinātu pietiekamas piegādes 7. panta 4. punktā minētajiem rafinēšanas uzņēmumiem Kopienā, 38. panta 1. punktā minētajā laikposmā piemēro samazinātu nodokļa likmi (še turpmāk "īpašais nodoklis") tā cukurniedru jēlcukura importam (še turpmāk "īpašais preferences cukurs"), kas cēlies no 35. pantā minētajām valstīm un citām valstīm, ar kurām ir noslēgti nolīgumi, un uz ko attiecas še izklāstītie nosacījumi un jo īpaši minimālā iepirkuma cena, kuru maksā rafinēšanas uzņēmumi.

2. Neskarot 5. punktu, 1. punkta nolūkā prognozētās maksimālās vajadzīgās piegādes rafinēšanas nozarei vienā tirdzniecības gadā, kas izteiktas kā baltais cukurs, ir:

a) Somija	59 925 tonnas
b) Francijas Eiropas daļa	296 627 tonnas
c) Portugāles kontinentālā daļa	291 633 tonnas
d) Apvienotā Karaliste	1 128 581 tonna

3. Neskarot 5. punktu, Kopienā ievākto cukurniedru jēlcukura un cukurbiešu jēlcukura daudzumus, kas, norādot vai nenorādot izcelsmi, ir pieejami rafinēšanas nozarei, nosaka, pamatojoties uz izsmeļošu jēlcukura piegāžu atlikuma prognozi Kopienai katram tirdzniecības gadam vai tā daļai. Šo atlikumu var pārskatīt tirdzniecības gada laikā.

Lai noteiktu šos daudzumus, tiešam patēriņam paredzētie Francijas aizjūras departamentu cukura un preferences cukura daudzumi, kas iekļaujami katrā atlikumā, ir daudzumi, kas noteikti 1994./1995. tirdzniecības gadam, atņemot prognozēto vietējo patēriņu Francijas aizjūras departamentos attiecīgajā tirdzniecības gadā. Ja atlikums liecina, ka pieejamie daudzumi nebūs pietiekami, lai segtu 2. punktā noteiktās maksimālās vajadzības, paredz vajadzīgos pasākumus, lai ļautu attiecīgajām dalībvalstīm importēt trūkstošo daudzumu kā īpašu preferences cukuru saskaņā ar īpašu ievedmuitas likmi, kas paredzēta 1. punktā minētajos nolīgumos.

4. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, ja ir pārsniegtas kādas dalībvalsts 2. punktā paredzētās maksimālās prognozētās vajadzības, vai tās ir pārsniegtas pēc pārskatīšanas saskaņā ar 5. punktu, par daudzumu, kas vienāds ar pārsniegto daudzumu un ko palielina par 38. pantā minētā atbalsta apjomu, iekasē summu, kas atbilst pilnai nodokļa likmei, kura ir spēkā attiecīgajā tirdzniecības gadā un, ja vajadzīgs, par visaugstāko nodokļa papildlikmi, kas reģistrēta attiecīgajā tirdzniecības gadā.

Tomēr attiecībā uz preferences jēlcukuru, ja ir veikta pārskatīšana saskaņā ar 5. punktu, daudzumus, kas pārsniedz pārskatītās maksimālās prognozētās vajadzības 2. punktā, noteikto daudzumu robežās var pārdot intervences aģentūrām atbilstīgi 36. pantā paredzētajiem noteikumiem, ja tos nevar tirgot Kopienā.

5. Piemērojot 10. panta 3., 4., 5. un 6. punktu, šā panta 2. punktā minēto maksimālo prognozēto vajadzību summu attiecīgajam tirdzniecības gadam samazina par daudzumu, kas vienāds ar īpašo preferences cukuru summu, kura vajadzīga, lai apmierinātu saskaņā ar šā panta 3. punktu noteiktās maksimālās prognozētās vajadzības, un samazina par to pašu procentuālās daļas samazinājumu, ko piemēroja A pamatdaudzumu summai Kopienas cukuram saskaņā ar 10. panta 5. punktu.

Maksimālo prognozēto vajadzību samazinājumu sadala attiecīgo dalībvalstu starpā, pamatojoties uz attiecību starp 2. punktā noteikto daudzumu katrai dalībvalstij un minētajā punktā noteikto daudzumu summu.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta un jo īpaši 1. punktā minēto nolīgumu īstenošanai un administrēšanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

III SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

40. pants

Visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu cukura tirgus traucējumus, ko rada cenu līmeņa pārmaiņas, pārejot no viena tirdzniecības gada uz nākamo vai konkrēta tirdzniecības gada laikā, var pieņemt saskaņā ar 42. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

41. pants

Dalībvalstis un Komisija cita citai dara zināmu informāciju, kas vajadzīga, lai īstenotu šo regulu.

Minētās informācijas paziņošanas un izplatīšanas noteikumus pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

42. pants

1. Komisijai palīdz Cukura pārvaldības komiteja (še turpmāk "Komiteja").

2. Ja izdarīta atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu. Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais laika posms ir viens mēnesis.

3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

43. pants

Komiteja var izskatīt jebkuru citu jautājumu, kuru tai vai nu pēc savas ierosmes, vai arī pēc dalībvalsts pārstāvja pieprasījuma ir nosūtījis tās priekšsēdētājs.

44. pants

Preces, kas minētas 1. panta 1. punktā un kas ražotas vai iegūtas no produktiem, uz kuriem neattiecas Līguma 23. panta 2. punkts un 24. pants, nelaiž brīvā apgrozībā Kopienā.

45. pants

Izņemot gadījumus, kad šajā Regulā paredzēts citādi, 1. panta 1. punktā uzskaitīto produktu ražošanai un tirdzniecībai piemēro Līguma 87., 88. un 89. pantu.

46. pants

1. Itālijai atļauj piešķirt koriģējošu atbalstu, kas nedrīkst pārsniegt 5,43 EUR par 100 kg baltā cukura, cukurbiešu audzētājiem un vajadzības gadījumā – cukura ražotājiem atbilstīga cukura daudzuma ražošanai saskaņā ar katra cukura ražošanas uzņēmuma A un B kvotām šādos reģionos: Abruco, Molīze, Apūlija, Sardīnija, Kampānija, Bazilikata, Kalabrija un Sicīlija.

2. Itālija tomēr var pielāgot 1. punktā minēto atbalstu atbilstīgi attiecīgajam tirdzniecības gadam, ja tas ir vajadzīgs ārkārtas prasību dēļ, kas saistītas ar šajos reģionos notiekošās cukura nozares restrukturizācijas plāniem. Piemērojot Līguma 87., 88. un 89. pantu, Komisija jo īpaši nosaka to, vai minētais atbalsts saskan ar restrukturizācijas plāniem.

3. Spānijai atļauj piešķirt koriģējošu atbalstu, kas nedrīkst pārsniegt 7,25 EUR par 100 kg baltā cukura, tās teritorijā izvietotiem cukurniedru audzētājiem atbilstīga cukura daudzuma ražošanai atbilstīgi katra tāda cukura ražošanas uzņēmuma A un B kvotām, kas ražo cukuru no cukurniedrēm.

4. Portugālei atļauj piešķirt koriģējošu atbalstu, kas nedrīkst pārsniegt 3,11 EUR par 100 kg baltā cukura, tās kontinentālajā daļā izvietotiem cukurbiešu audzētājiem atbilstīga cukura daudzuma ražošanai saskaņā ar katra cukura ražošanas uzņēmuma A un B kvotu.

5. Somijai atļauj piešķirt vienotas likmes kompensāciju par tāda C cukura glabāšanu, kas pārnests uz nākamo gadu saskaņā ar 14. pantu. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. Attiecīgās dalībvalstis iesniedz Komisijai pasākumus, ko veic katrā tirdzniecības gadā, ievērojot 1. līdz 5. punktu.

7. Šo pantu piemēro no 2001./2002. tirdzniecības gada līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam.

47. pants

1. Attiecībā uz lauksaimniecības darbībām šīs regulas piemērošanas jomā dalībvalstis pieņem vides aizsardzības pasākumus, ko tās uzskata par piemērotiem, ņemot vērā stāvokli, kādā ir lauksaimniecībā izmantotā zeme, un kas atspoguļo šo darbību iespējamo ietekmi uz vidi. Minētos pasākumus nosaka saskaņā ar vides aizsardzības prasībām, ņemot vērā topogrāfiskos, augsnes un klimata apstākļus attiecīgajos apgabalos, irigācijas ūdeņu apsaimniekošanu un rotācijas sistēmas, kā arī audzēšanas metodes, kas varētu uzlabot vides stāvokli. Ievērojot Līguma 87., 88. un 89. pantu, dalībvalstis vajadzības gadījumā atbalsta lauksaimniecības produktu ražotājus cukura nozarē, izmantojot pētījumu programmas, kas paredzētas videi draudzīgāku lauksaimniecības metožu izstrādei, kā arī publicējot minēto pētījumu programmu rezultātus.

2. Dalībvalstis paredz atbilstīgas sankcijas proporcionāli kaitējuma smaguma pakāpei, kāds nodarīts videi sakarā ar 1. punktā minēto vides aizsardzības prasību neievērošanu.

3. Līdz 2002. gada 30. jūnijam dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu par vides stāvokli lauksaimnieciskajā ražošanā cukura nozarē, kā arī par to attiecīgās valsts pasākumu ietekmi, kas pieņemti saskaņā ar 1. un 2. punktu.

IV SADAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

48. pants

Glabāšanas izmaksu kompensāciju sistēmas atlikumu, kas 2000./2001. tirdzniecības gadā piemērots saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2038/1999, sedz, ja tas ir negatīvs, vai ieskaita, ja tas ir pozitīvs, saskaņā ar sistēmu, kura minēta šīs regulas 15. un 16. pantā 2001./2002. tirdzniecības gadam.

Attiecībā uz cukuru, kas 2001. gada 30. jūnijā atrodas glabāšanā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2038/99 paredzēto glabāšanas izmaksu kompensāciju, realizācijas datums nolūkā iekasēt uzglabāšanas maksājumu ir 2001. gada 30. jūnijs.

49. pants

Ar šo atceļ Regulas (EK) Nr. 2038/1999, (EEK) Nr. 206/68, (EEK) Nr. 431/68, (EEK) Nr. 447/68, (EEK) Nr. 2049/69, (EEK) Nr. 793/72, (EEK) Nr. 741/75, (EEK) Nr. 1358/77, (EEK) Nr. 1789/81, (EEK) Nr. 193/82, (EEK) Nr. 1010/86 un (EEK) Nr. 2225/86.

Atsauces uz Regulu (EK) Nr. 2038/1999, (EEK) Nr. 206/68, (EEK) Nr. 431/68, (EEK) Nr. 793/72, (EEK) Nr. 741/75 un (EEK) Nr. 193/82 saprot kā atsauces uz šo regulu un tās ir lasāmas saistībā ar VII pielikuma korelācijas tabulu.

50. pants

1. Komisija var pieņemt jebkuru pārejas pasākumu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju no 2000./2001. tirdzniecības gadā spēkā esošās kārtības uz šīs regulas ieviesto kārtību saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru. Minētajos pasākumos var paredzēt atkāpes no šīs regulas.

2. Pamatojoties uz Komisijas veikto tirgus stāvokļa izpēti, visiem kvotu sistēmas aspektiem, cenām, attiecībām nozarē un Eiropas Savienības starptautisko saistību radītā konkurences pieauguma analīzi, 2003. gada sākumā Komisija iesniedz ziņojumu kopā ar visiem atbilstīgajiem priekšlikumiem.

51. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2001./2002. tirdzniecības gada.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 2001. gada 19. jūnijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
M. WINBERG

I PIELIKUMS

I punkts

BALTĀ CUKURA STANDARTA KVALITĀTE

1. Standarta kvalitātes baltajam cukuram piemīt šādas īpašības:
   a) nebojāts, nevainojams un tirgus prasībām atbilstošs; sauss, ar viendabīgiem, granulētiem kristāliem, labi birstošs;
   b) minimālā polarizācija 99,7!!! error character !!! B!!! error character !!! Ī;
   c) maksimālais mitruma saturs 0,06 %;
   d) maksimālais invertcukura saturs: 0,04 %;
   e) saskaņā ar 2. punktu noteiktais punktu skaits kopā nepārsniedz 22 punktus vai:
      — 15 punktu par pelnvielas saturu,
      — 9 punktus par krāsas tipu, ko nosaka ar Brunsvikas Zemkopības tehnoloģiju institūta metodi, še turpmāk – "Brunsvikas metode",
      — 6 punktus par šķīduma krāsu, ko nosaka saskaņā ar Starptautiskās cukura analīzes vienotu metožu komisijas metodi, še turpmāk – "*ICUMSA* metode".
2. Viens punkts atbilst:
   a) 0,0018 % pelnvielas satura, ko nosaka saskaņā ar *ICUMSA* metodi pie 28!!! error character !!! B!!! error character !!! Ī pēc *Brix*;
   b) 0,5 krāsas tipa vienībām, ko nosaka saskaņā ar Brunsvikas metodi;
   c) 7,5 šķīduma krāsas vienībām, ko nosaka saskaņā ar *ICUMSA* metodi.
3. Iepriekšminētajā 1. punktā nosaukto faktoru noteikšanas metodes ir metodes, ko izmanto, lai noteiktu šos faktorus saskaņā ar intervences pasākumiem.

II punkts

JĒLCUKURA STANDARTA KVALITĀTE

1. Standarta kvalitātes jēlcukurs ir cukurs, no kura ieguvums ir 92 %.
2. Ieguvumu no cukurbiešu jēlcukura aprēķina, no minētā cukura polarizācijas pakāpes atņemot:
   a) tā procentuālo pelnvielas saturu, kas pareizināts ar četri;
   b) tā procentuālo invertcukura saturu, kas pareizināts ar divi;
   c) skaitli 1.
3. Ieguvumu no cukurniedru jēlcukura aprēķina, no minēta cukura polarizācijas pakāpes, kas pareizināta ar 2, atņemot 100.

II PIELIKUMS

CUKURBIEŠU STANDARTA KVALITĀTE

Standarta kvalitātes cukurbietes ir:

a) nebojātas, nevainojamas un tirgus prasībām atbilstošas;

b) to cukura saturs pieņemšanas punktā ir 16 %.

III PIELIKUMS

BIEŠU IEPIRKŠANAS NOTEIKUMI

I punkts

Šajā pielikumā:

1. Līgumslēdzējas puses ir:
   a) cukura ražotāji, še turpmāk "ražotāji";
   b) cukurbiešu pārdevēji, še turpmāk "pārdevēji";
2. Līgums nozīmē līgumu, kas noslēgts starp pārdevēju un ražotāju par cukurbiešu piegādi cukura ražošanai.
3. Nozares līgums nozīmē:
   a) nolīgumu, kas pirms līgumu slēgšanas noslēgts Kopienas līmenī starp attiecīgās valsts ražotāju organizāciju grupu, no vienas puses, un attiecīgās valsts pārdevēju grupu, no otras puses;
   b) nolīgumu, kas pirms līgumu slēgšanas ir noslēgts starp attiecīgās dalībvalsts atzītiem ražotājiem vai ražotāju organizāciju, no vienas puses, un attiecīgās dalībvalsts atzītu pārdevēju organizāciju, no otras puses;
   c) likumu par uzņēmumiem un likumu par kooperatīviem, ciktāl tie reglamentē cukura ražotāja uzņēmuma vai kooperatīva akcionāru vai dalībnieku cukurbiešu piegādi;
   d) ja nav a) vai b) apakšpunktā minēto nolīgumu, kārtība, kas pastāvēja pirms ražotāju un pārdevēju līguma noslēgšanas, paredzēja, ka pārdevēji, kas akceptē šo kārtību, piegādā vismaz 60 % no kopējā biešu daudzuma, ko ražotāji iepērk cukura ražošanai vienā vai vairākās fabrikās.

II punkts

1. Līgumus par konkrētu cukurbiešu daudzumu sastāda rakstveidā.
2. Līgumos norāda, vai var piegādāt papildu cukurbiešu daudzumu, un ar kādiem noteikumiem to var darīt.

III punkts

1. Šo punktu piemēro tikai tad, ja piemēro šīs regulas 19. punktu.
2. Līgumos norāda šīs regulas 19. panta 1. punkta pirmajā daļā minēto cukurbiešu daudzumu iepirkuma cenas. Attiecībā uz 19. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem daudzumiem, šīs cenas nedrīkst būt zemākas par šīs regulas 4. pantā minēto minimālo cukurbiešu cenu, ko piemēro attiecīgajā ražošanas apgabalā.
3. Līgumos paredz noteiktu cukura saturu cukurbietēs. Tajos iekļauj konversijas skalu, norādot dažādos cukura satura līmeņus un faktorus, lai piegādāto cukurbiešu daudzumus pārvērstu daudzumos, kas atbilst līgumā norādītajam cukura saturam.

   Skalas pamatā ir ieguvumi, kas atbilst dažādiem cukura satura līmeņiem.
4. Ja pārdevējs ir parakstījis līgumu ar ražotāju par cukurbiešu piegādi, kā minēts šīs regulas 19. panta 1. punkta pirmajā daļā un a) apakšpunktā, visas minētā pārdevēja piegādes, kas konvertētas saskaņā ar iepriekšminēto 3. pantu, uzskata par piegādēm iepriekšminētā 19. panta 1. punkta pirmās daļas un a) apakšpunkta nozīmē līdz līgumā precizētajai biešu daudzuma robežai.
5. Ražotāji, kuru saražotais cukura daudzums ir mazāks par viņu cukurbiešu cukura pamatkvotu, par ko tie ir parakstījuši pirmssēšanas piegādes līgumus saskaņā ar 19. panta 1. punkta pirmo daļu un a) apakšpunktu, sadala cukurbiešu daudzumu, kas atbilst papildu produkcijai līdz viņu pamatkvotas robežai, pārdevējiem, ar ko viņi ir parakstījuši pirmssēšanas piegādes līgumus iepriekšminētā 19. panta 1. punkta pirmās daļas un a) un b) apakšpunkta nozīmē.

   Nozares līgumos var izdarīt atkāpes no šā noteikuma.
6. Ražotājs nedrīkst prasīt, lai pārdevējs atmaksā ražošanas maksājumu par cukurbietēm, ko pārdevējs piegādājis saskaņā ar līgumu, kurš noslēgts saskaņā ar šīs regulas 19. panta 1. punkta pirmo daļu un a) apakšpunktu.

IV punkts

1. Līgumos iekļauj noteikumus par cukurbiešu piegāžu parasto ilgumu un piegāžu pagarināšanu.

2. Minētie noteikumi ir noteikumi, ko piemēroja 2000./2001. tirdzniecības gadā, ņemot vērā faktiskās produkcijas līmeni; nozares nolīgumos var paredzēt atkāpes no tiem.

V punkts

1. Līgumos paredz cukurbiešu savākšanas centrus.

2. Ja pārdevēji un ražotāji jau ir parakstījuši līgumu 2000./2001. tirdzniecības gadam, savākšanas centri, kur tie vienojušies veikt piegādes attiecīgajā tirdzniecības gadā, turpina darboties; nozares nolīgumos var izdarīt atkāpes no šā noteikuma.

3. Līgumos paredz, ka izmaksas par transportēšanu no savākšanas centriem sedz ražotājs, ievērojot īpašus nolīgumus, kuru pamatā ir vietējie noteikumi vai līdz 2001./2002. tirdzniecības gadam spēkā esošā kārtība.

4. Dānijā, Spānijā, Somijā, Grieķijā, Īrijā, Portugālē un Apvienotajā Karalistē, kur pārdevējs sedz izmaksas par cukurbiešu piegādi līdz fabrikai, līgumos tomēr paredz, ka ražotājiem jāpiedalās transportēšanas izmaksu segšanā, un nosaka procentuālo daļu vai summas.

VI punkts

1. Līgumos paredz cukurbiešu pieņemšanas punktus.

2. Ja pārdevēji un ražotāji jau ir parakstījuši līgumu 2000./2001. tirdzniecības gadam, pieņemšanas centri, kur tie vienojušies veikt piegādes attiecīgajā tirdzniecības gadā, turpina darboties; nozares nolīgumos var izdarīt atkāpes no šā noteikuma.

VII punkts

1. Līgumos paredz cukura satura noteikšanu, izmantojot polarimetrisko metodi. Pieņemšanas laikā paņem cukurbiešu paraugu.

2. Nozares nolīgumos var paredzēt paraugu ņemšanu citā posmā.

   Tādos gadījumos līgumā paredz korekciju, lai kompensētu cukura satura samazinājumu no pieņemšanas brīža līdz parauga ņemšanai.

VIII punkts

Līgumos paredz bruto svara, taras un cukura satura noteikšanu, izmantojot vienu no šādām procedūrām:

a) ražotāju un cukurbiešu audzētāju nozares organizācija kopīgi veic noteikšanu, ja tas paredzēts nozares nolīgumā;

b) cukurbiešu audzētāju nozares organizācijas uzraudzībā noteikšanu veic ražotājs;

c) attiecīgās dalībvalsts atzīta eksperta uzraudzībā noteikšanu veic ražotājs ar noteikumu, ka pārdevējs sedz izmaksas;

d) noteikšanu veic ražotājs, ja to paredz vietējie noteikumi vai kārtība, kas ir spēkā līdz 2000./2001. tirdzniecības gadam.

IX punkts

1. Līgumos paredz papildu cenas samaksu pārdevējam, ja:

   a) nomainoties tirdzniecības gadiem, palielinās cukurbiešu cena un

   b) uz cukura intervences cenas palielinājumu, ko rada cukurbiešu cenas palielinājums, neattiecina maksājumu par krājumiem, ko glabā laikā, kad viens gads nomaina otru.

   Papildu cenu aprēķina par 100 kg baltā cukura, sareizinot pirmās daļas b) apakšpunktā minēto palielinājumu ar koeficientu, kas vienāds ar attiecību starp:

   — cukura daudzumiem, kas saražoti atbilstīgi A un B kvotai un nav pārnesti uz nākamo gadu saskaņā ar šīs regulas 14. pantu, bet pārejas laikā atrodas krājumos

   un

   — ražotāja saražotajiem cukura daudzumiem iepriekšējā tirdzniecības gadā atbilstīgi maksimālajai kvotai, kas nav pārnesti uz nākamo gadu saskaņā ar šīs regulas 14. pantu.

2. Nozares nolīgumos var izdarīt atkāpes no 1. punkta.

Līgumos jānorāda minētās atkāpes iespējamība.

X punkts

1. Līgumos ražotājiem pieprasa izpildīt vienu vai vairākas no turpmāk minētajām saistībām attiecībā uz visu piegādāto cukurbiešu daudzumu; ja ar attiecīgā daudzuma atsevišķām daļām rīkojas atšķirīgi, līgums uzliek vairāk nekā vienu no minētajām saistībām:
   a) atdot svaigo masu, kas iegūta no piegādātajām bietēm, piegādājot to pārdevējam bez maksas no fabrikas;
   b) bez maksas no fabrikas atdot pārdevējam daļu no žāvētās biešu masas vai žāvētās melases masas, kas iegūta no tā piegādātajām bietēm;
   c) no fabrikas atdot žāvēto biešu masu pārdevējam; tādā gadījumā ražotājs var prasīt, lai pārdevējs sedz žāvēšanas izdevumus;
   d) izmaksāt pārdevējam kompensāciju, ņemot vērā attiecīgās biešu masas pārdošanas iespējas.
2. Nozares nolīgumos var paredzēt biešu masas piegādi citā posmā, kas nav minēts 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

XI punkts

1. Līgumos nosaka avansa maksājumu un cukurbiešu iepirkuma cenas samaksas termiņus.
2. Minētie termiņi ir termiņi, kas ir spēkā 2000./2001. tirdzniecības gadā. Nozares nolīgumos var izdarīt atkāpes no šā noteikuma.

XII punkts

Ja līgumos paredz noteikumus, kas attiecas uz šajā pielikumā aplūkotajiem jautājumiem, vai ja tie satur noteikumus, kas reglamentē citus jautājumus, to noteikumi un sekas nedrīkst būt pretrunā ar šo pielikumu.

XIII punkts

1. Šā pielikuma I punkta 3. punkta b) apakšpunktā minētajos nozares nolīgumos ietver arbitrāžas noteikumus.
2. Ja Kopienas, reģionālā vai vietējā līmenī nozares nolīgumos paredz noteikumus, kas attiecas uz šajā pielikumā aplūkotajiem jautājumiem, vai ja tajos ietver noteikumus, kas reglamentē citus jautājumus, to noteikumi un sekas nedrīkst būt pretrunā ar šo pielikumu.
3. Minētajos nolīgumos jo īpaši var paredzēt:
   a) noteikumus par to cukurbiešu daudzumu sadalījumu pārdevējiem, kurus ražotājs nolemj iepirkt pirms sēšanas, lai ražotu cukuru atbilstīgi pamatkvotai;
   b) III punkta 5. punktā minētos sadales noteikumus;
   c) III punkta 3. punktā minēto konversijas skalu;
   d) noteikumus par audzējamo cukurbiešu šķirņu sēklu izvēli un piegādi;
   e) piegādājamo cukurbiešu minimālo cukura saturu;
   f) prasību pēc ražotāja un pārdevēja pārstāvju apspriešanās pirms cukurbiešu piegāžu sākuma datuma;
   g) piemaksu pārdevējiem par ātrām vai novēlotām piegādēm;
   h) informāciju par:
      — X punkta 1. punkta b) apakšpunktā minēto biešu masas daļu,
      — X punkta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām izmaksām,
      — X punkta 1. punkta d) apakšpunktā minēto kompensāciju,
   i) to, ka pārdevējs izņem biešu masu;
   j) noteikumus par to, kā starp ražotāju un pārdevējiem ir sadalāma cukura intervences cenas un faktiskās pārdošanas cenas starpība.

XIV punkts

Ja nav nozares nolīguma par to, kā starp pārdevējiem būtu sadalāmi cukurbiešu daudzumi, kas paredzēti cukura ražošanai atbilstīgi pamatkvotas ierobežojumiem un ko ražotājs piedāvā nopirkt pirms sēšanas, attiecīgā dalībvalsts pati var noteikt minētās sadales noteikumus.

Šie noteikumi tradicionālajiem cukurbiešu pārdevējiem, kas pārdod cukurbietes kooperatīviem, arī var piešķirt piegādes tiesības, kas nav tādas tiesības, kuras tie varētu izmantot, ja būtu minēto kooperatīvu locekļi.

IV PIELIKUMS

SĪKI IZSTRĀDĀTI NOTEIKUMI PAR KVOTU PĀRVIETOŠANU STARP UZŅĒMUMIEM

I punkts

Dalībvalstis pieņem pasākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai ņemtu vērā cukurbiešu un cukurniedru audzētāju intereses, piešķirot kvotas cukura ražošanas uzņēmumam, kam ir vairāk nekā viena fabrika.

II punkts

1. Neskarot 2. punktu, ja notiek cukura ražošanas uzņēmumu apvienošanās vai cukurfabriku nodošana citam īpašniekam, A un B kvotas pielāgo šādi:

   a) cukura ražošanas uzņēmumu apvienošanās gadījumā uzņēmumam, kas radies pēc apvienošanās, dalībvalsts piešķir A kvotu un B kvotu, kas attiecīgi ir vienādas ar A kvotu summu un B kvotu summu, kuras pirms apvienošanās piešķirtas attiecīgajiem cukura ražošanas uzņēmumiem;

   b) ja cukura ražošanas uzņēmumu nodod citam īpašniekam, dalībvalsts piešķir nodotā uzņēmuma A kvotu un B kvotu cukura ražošanai pārņēmējā uzņēmumā vai, ja ir vairāki pārņēmēji uzņēmumi, piešķīrumu veic proporcionāli cukura ražošanai, ko katrs no tiem pārņem;

   c) cukurfabrikas pārņemšanas gadījumā dalībvalsts samazina A kvotu un B kvotu uzņēmumam, kas nodod īpašumtiesības uz fabriku, un palielina attiecīgās fabrikas pircēja cukura ražošanas uzņēmuma vai uzņēmumu A kvotu un B kvotu par atņemto daudzumu proporcionāli pārņemtajai ražošanai.

2. Ja vairāki cukurbiešu vai cukurniedru audzētāji, ko tieši skar kāda no 1. punktā minētajām darbībām, nepārprotami izrāda vēlēšanos piegādāt savas bietes vai cukurniedres cukura ražošanas uzņēmumam, kas nav iesaistīts minētajās darbībās, dalībvalstis var veikt piešķīrumu, pamatojoties uz tā uzņēmuma pārņemto ražošanas apjomu, kam viņi plāno piegādāt savas cukurbietes vai cukurniedres.

3. Ja apstākļos, kas atšķiras no 1. punktā minētajiem, slēdz:

   a) cukura ražošanas uzņēmumu;

   b) vienu vai vairākas cukura ražošanas uzņēmuma fabrikas,

   dalībvalsts var piešķirt to kvotu daļu, kas saistīta ar attiecīgo slēgšanu, vienam vai vairākiem cukura ražošanas uzņēmumiem.

   Arī iepriekšējās daļas b) apakšpunktā minētajos gadījumos, kad daži attiecīgie ražotāji nepārprotami pauž vēlēšanos piegādāt savas cukurbietes vai cukurniedres attiecīgam cukura ražošanas uzņēmumam, dalībvalsts var piešķirt daļu kvotu, kas atbilst attiecīgajām cukurbietēm vai cukurniedrēm, uzņēmumam, kuram šie ražotāji plāno piegādāt minētos produktus.

4. Ja izdara atkāpi no šīs regulas 19. panta 3. punkta, attiecīgā dalībvalsts var prasīt, lai tie cukurbiešu audzētāji un cukura ražotāji, uz ko attiecas minētā atkāpe, savos nozares nolīgumos iekļautu īpašu klauzulu, kas dalībvalstīm vajadzības gadījumā ļauj piemērot 2. un 3. punktu.

5. Ja iznomā fabriku, kas pieder cukura ražošanas uzņēmumam, dalībvalsts var samazināt kvotas fabrikas iznomātājam uzņēmumam un piešķirt samazināto daļu uzņēmumam, kas nomā šo fabriku, lai ražotu cukuru.

   Ja nomu pārtrauc V punkta d) apakšpunktā minēto triju tirdzniecības gadu laikā, dalībvalsts ar atpakaļejošu spēku atceļ saskaņā ar iepriekšējo daļu veikto kvotu pielāgošanu no datuma, kurā noma stājās spēkā. Ja nomu tomēr pārtrauc nepārvaramas varas apstākļu dēļ, dalībvalstij nav pienākuma atcelt pielāgojumu.

6. Ja cukura ražošanas uzņēmums vairs nevar nodrošināt savu saistību izpildi saskaņā ar Kopienas noteikumiem attiecībā uz minētajiem cukurbiešu vai cukurniedru audzētājiem un ja minēto stāvokli apstiprina attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, dalībvalsts uz vienu vai vairākiem tirdzniecības gadiem var piešķirt daļu no attiecīgajām kvotām vienam vai vairākiem cukura ražošanas uzņēmumiem proporcionāli pārņemtajam ražošanas apjomam.

7. Ja dalībvalsts piešķir cukura ražošanas uzņēmumam cenu un noieta garantijas attiecībā uz cukurbiešu pārstrādi etilspirtā, dalībvalsts pēc vienošanās ar minēto uzņēmumu un attiecīgajiem cukurbiešu ražotājiem var piešķirt visas cukura ražošanas kvotas vai to daļu vienam vai vairākiem uzņēmumiem uz vienu vai vairākiem tirdzniecības gadiem.

III punkts

Ja notiek izoglikozes ražotāju uzņēmumu apvienošanās vai nodošana citam īpašniekam, kādas izoglikozes ražotājas fabrikas nodošana citam īpašniekam vai viena vai vairāku izoglikozes ražotāju uzņēmumu vai minētajiem uzņēmumiem piederošas fabrikas vai vairāku fabriku slēgšana, dalībvalsts var piešķirt attiecīgās izoglikozes ražošanas kvotas vienam vai vairākiem uzņēmumiem neatkarīgi no tā, vai viņiem ir ražošanas kvota vai tādas nav.

IV punkts

Pasākumi, ko veic, ievērojot II un III punktu, var stāties spēkā tikai tad, ja:

a) ir ņemtas vērā visu iesaistīto pušu intereses un

b) attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka tie var uzlabot cukurbiešu, cukurniedru un cukura ražošanas nozaru struktūru, un

c) tie attiecas uz uzņēmumiem, kas reģistrēti tajā pašā reģionā šīs regulas 11. panta 2. punkta nozīmē.

V punkts

Šajā pielikumā:

a) "uzņēmumu apvienošana" nozīmē divu vai vairāku uzņēmumu apvienošanu vienā uzņēmumā;

b) "uzņēmuma nodošana citam īpašniekam" nozīmē, ka vienam vai vairākiem uzņēmumiem nodod tāda uzņēmuma aktīvus, kam ir kvotas, vai tie tos pārņem;

c) "fabrikas nodošana citam īpašniekam" nozīmē tehniska objekta īpašumtiesību nodošanu, tajā skaitā visas attiecīgā produkta ražošanai vajadzīgo iekārtu īpašumtiesību nodošanu, vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas beidzas ar tā uzņēmuma daļēju vai pilnīgu pārņemšanu, kurš nodod savas īpašumtiesības;

d) "fabrikas iznomāšana" nozīmē līgumu par tehniska objekta nomu, tajā skaitā visu cukura ražošanai vajadzīgo iekārtu nomu, lai tās izmantotu saimnieciskajā darbībā, ko slēdz vismaz uz trim tirdzniecības gadiem pēc kārtas (un ko puses apņemas nepārtraukt pirms trešā tirdzniecības gada beigām) ar tajā pašā reģionā reģistrētu uzņēmumu šīs regulas 11. panta 2. punkta nozīmē kā attiecīgo fabriku, ja pēc nomas līguma stāšanās spēkā uzņēmumu, kas nomā fabriku, var uzskatīt par uzņēmumu, kas nodarbojas vienīgi ar cukura ražošanu.

VI punkts

II un III punktā minētie pasākumi stājas spēkā, kad notiek uzņēmuma vai fabrikas slēgšana vai apvienošanās vai nodošana citam īpašniekam:

a) laikā no 1. jūlija līdz nākamā gada 31. janvārim attiecībā uz kārtējo tirdzniecības gadu minētajā laika posmā;

b) no tā paša gada 1. februāra līdz 30. jūnijam attiecībā uz tirdzniecības gadu, kas iestājas pēc šā laika posma.

VII punkts

Ja dalībvalsts piemēro šīs regulas 12. panta 2. punktu, tā piešķir pielāgotās kvotas līdz 1. martam piemērošanai nākamajā tirdzniecības gadā.

VIII punkts

Ja piemēro II un III punktu, dalībvalstis informē Komisiju par pielāgotajām A un B kvotām 15 dienu laikā pēc VI punktā minēto laikposmu beigām.

IX punkts

Lai pārvietotu kvotas Itālijā, Spānijā un Francijas aizjūras departamentos saskaņā ar šīs regulas 12. panta 2. punkta otrajā daļā minētajiem restrukturizācijas plāniem, par cukura ražošanas uzņēmumu var uzskatīt tādu cukura ražošanas uzņēmumu grupu, kam ir tehniskas, ekonomiskas un strukturālas saites un kas ir solidāri atbildīga par savām saistībām saskaņā ar Kopienas noteikumiem jo īpaši attiecībā uz cukurbiešu vai cukurniedru audzētājiem.

V PIELIKUMS

KN kods	Apraksts
ex 0403	Paniņas, rūgušpiens un krējums, jogurts, kefīrs un cita veida raudzēts vai paaugstināta skābuma piens un krējums – arī koncentrēts vai ar cukuru vai citu saldinātāju, vai aromatizēts, vai ar augļiem, riekstiem vai kakao:
0403 10	– jogurts;
0403 10 51 līdz 0403 10 99	aromatizēts vai ar augļu, riekstu vai kakao piedevu
0403 90	– citi;
0403 90 71 līdz 0403 90 99	– – aromatizēti vai ar augļu, riekstu vai kakao piedevu
ex 0710	– dārzeņi (nevārīti vai sagatavoti tvaicējot vai vārot ūdenī), saldēti:
0710 40 00	– cukurkukurūza
ex 0711	– īslaicīgai glabāšanai iekonservēti dārzeņi (piemēram, ar sēra dioksīdu, sālījumā, sēra dioksīda vai citos konservējošos šķīdumos), kas šajā stāvoklī nav piemēroti tūlītējam patēriņam:
0711 90	– citi dārzeņi; dārzeņu maisījumi:
	– – dārzeņi:
0711 90 30	– cukurkukurūza
1702 50 00	Ķīmiski tīra fruktoze
ex 1704	Cukura konditoreja (tajā skaitā baltā šokolāde) bez kakao piedevas, izņemot lakricas ekstraktu apakšpozīcijā Nr. 1704 90 10
1806	Šokolāde un citi pārtikas izstrādājumi ar kakao piedevu
ex 1901	Iesala ekstrakts; miltu, rupja maluma miltu, cietes vai iesala ekstrakta pārtikas izstrādājumi, kas nesatur kakao vai satur mazāk par 40 % kakao, pārrēķinot uz pilnīgi attaukotu pamatu, kuri nav minēti vai iekļauti citur; preču pozīciju Nr. 0401 līdz 0404 pārtikas izstrādājumi, kas nesatur kakao vai satur mazāk par 5 % kakao, pārrēķinot uz pilnīgi attaukotu pamatu, kuri nav minēti vai iekļauti citur:
1901 10 00	– produkti bērnu uzturam, sagatavoti mazumtirdzniecībai
1901 20 00	– maisījumi un mīklas pozīcijā Nr. 1905 minēto maizes izstrādājumu gatavošanai
1901 90	– citi:
	– – citi:
1901 90 99	– – – citi:
ex 1902	Pastas izstrādājumi, arī vārīti vai ar pildījumu (ar gaļu vai citiem produktiem), vai pagatavoti ar citu paņēmienu, kā spageti, makaroni, nūdeles, lazanja, klimpas, pelmeņi, pildīti makaroni; kuskusi – arī pagatavoti:
1902 20	– pildīti pastas izstrādājumi (arī vārīti vai pagatavoti ar citu paņēmienu):
	– – citi
1902 20 91	– – – vārīti
1902 20 99	– – – citi
1902 30	– citi pastas izstrādājumi
1902 40	– kuskusi:
1902 40 90	– – citi

KN kods	Apraksts
1904	Gatavi pārtikas produkti, kas iegūti, uzpūšot vai apgrauzdējot graudus vai graudu produktus (piemēram, kukurūzas pārslas); labība (izņemot kukurūzu) graudu vai pārslu veidā vai citā veidā apstrādāti graudi (izņemot miltus un rupja maluma miltus), pirms tam vārīti vai citādi gatavoti, kas citur nav minēti vai iekļauti:
ex 1905	Maize, miltu konditorejas izstrādājumi, kūkas, cepumi un citi maizes izstrādājumi, arī ar kakao; dievmaizītes, tukšas kapsulas, kuras izmanto farmācijā, zīmogvafeles, rīspapīrs un tamlīdzīgi produkti:
1905 10 00	– sausmaizītes
1905 20	– piparkūkas un tamlīdzīgi izstrādājumi
1905 30	– saldie cepumi; vafeles
1905 40	– sausiņi, grauzdiņi un tamlīdzīgi grauzdēti produkti
1905 90	– citi:
	– – citi:
1905 90 40	– – – vafeles, kurās ūdens saturs pārsniedz 10 %
1905 90 45	– – – cepumi
1905 90 55	– – – izspiesti vai uzpūsti produkti, vircoti vai sālīti
1905 90 60	– – – – ar saldinātāja piedevu
1905 90 90	– – – – citi
ex 2001	Dārzeņi, augļi, rieksti un citas ēdamas augu daļas – sagatavotas vai konservētas ar etiķi vai etiķskābi:
2001 90	– citi:
2001 90 30	– – cukurkukurūza (*Zea mays var. saccharata*)
2001 90 40	– – jamsa, batātes un tamlīdzīgas ēdamas augu daļas, kas satur 5 % vai vairāk cietes
ex 2004	Citi dārzeņi – sagatavoti vai konservēti bez etiķa vai etiķskābes, saldēti, kas nav pozīcijā Nr. 2006 ietilpstošie produkti:
2004 10	– kartupeļi:
	– – citi:
2004 10 91	– – – miltu, rupja maluma miltu vai pārslu veidā
2004 90	– citi dārzeņi un dārzeņu maisījumi:
2004 90 10	– – cukurkukurūza (*Zea mays var. saccharata*)
ex 2005	Citi dārzeņi – sagatavoti vai konservēti bez etiķa vai etiķskābes, nesaldēti, kas nav pozīcijā Nr. 2006 ietilpstošie produkti:
2005 20	– kartupeļi:
2005 20 10	– – miltu, rupja maluma miltu vai pārslu veidā
2005 80 00	– cukurkukurūza (*Zea mays var. saccharata*)
ex 2101	Kafijas, tējas vai mates ekstrakti, esences un koncentrāti un izstrādājumi uz šo produktu pamata vai uz kafijas, tējas vai mates pamata; grauzdēti cigoriņi un citi grauzdēti kafijas aizstājēji un to ekstrakti, esences un koncentrāti:
	– kafijas ekstrakti, esences un koncentrāti un izstrādājumi uz šo ekstraktu, esenču vai koncentrātu pamata vai uz kafijas pamata:
	– – izstrādājumi uz šo ekstraktu, esenču vai koncentrātu bāzes vai uz kafijas bāzes:
2101 12 98	– – – citi:
	– tējas vai mates ekstrakti, esences un koncentrāti un izstrādājumi uz šo ekstraktu, esenču vai koncentrātu pamata vai uz tējas vai mates pamata:
	– – izstrādājumi
2101 20 98	– – – citi
	– grauzdēti cigoriņi un citi grauzdēti kafijas aizstājēji, un to ekstrakti, esences un koncentrāti
	– – grauzdēti cigoriņi un citi grauzdēti kafijas aizstājēji:

KN kods	Apraksts
2101 30 19	– – – citi
	– – grauzdētu cigoriņu un citu grauzdētu kafijas aizstājēju ekstrakti, esences un koncentrāti:
2101 30 99	– – – citi
ex 2102	Raugs (aktīvais vai neaktīvais); citi neaktīvi vienšūnas mikroorganismi (izņemot vakcīnas, kas minētas pozīcijā 3002); gatavi cepamie pulveri:
2102 10	– aktīvais raugs:
	– – maizes raugs:
2102 10 31	– – – sausais raugs
2102 10 39	– – – citi
2105 00	Saldējums un citi saldētas sulas, arī ar kakao piedevu:
ex 2106	Citur neminēti vai neiekļauti pārtikas izstrādājumi:
2106 90	– citi:
2106 90 10	– – siera fondī
	– – citi:
2106 90 92	– – – – – kas nesatur piena taukus, saharozi, izoglikozi, glikozi vai cieti vai kas satur mazāk nekā 1,5 % piena tauku, 5 % saharozes vai izoglikozes, 5 % glikozes vai cietes
2106 90 98	– – – – – citi
2202	Ūdeņi, ieskaitot minerālūdeņus un gāzētos ūdeņus, kas satur cukura vai citu saldinātāju piedevu vai ir aromatizēti, un citi bezalkoholiski dzērieni, neiekļaujot pozīcijā Nr. 2009 minētās augļu un dārzeņu sulas:
2205	Vermuts un citi svaigo vīnogu vīni ar augu vai aromātisko vielu piedevu:
ex 2208	Nedenaturēts etilspirts, kura alkohola saturs pēc tilpuma ir mazāks nekā 80 % tilp.; spirti, liķieri un citi alkoholiskie dzērieni:
2208 20	– stiprie alkoholiskie dzērieni, kas iegūti, destilējot vīnogu vīnu vai vīnogu čagas:
2208 50 91 līdz 2208 50 99	Geneva
2208 70	Liķieri un augļu sīrupi:
2208 90 41 līdz 2208 90 78	– citi alkoholiski dzērieni:
2905 43 00	Mannīts
2905 44	D–glucīts (sorbīts)
ex 3302	Aromātvielu maisījumi un maisījumi (ieskaitot šķīdumus spirtā), kuru pamatā ir viena vai vairākas no šīm vielām, ko rūpniecībā izmanto kā izejvielas; citi produkti, kuru pamatā ir aromātvielas, dzērienu ražošanā izmantojamā veidā:
3302 10	– veidā, ko izmanto pārtikas vai dzērienu rūpniecībā:
	– – veidā, ko izmanto dzērienu rūpniecībā:
	– – – preparāti, kas satur visas smaržīgās vielas, kas raksturīgas kādam dzērienam:
	– – – – – citi (kuru faktiskais alkohola saturs pēc tilpuma nepārsniedz 0,5 % tilp):
3302 10 29	Citi
ex 38. nodaļa	Dažādi ķīmiski produkti:
3824 60	Sorbīts, kas neietilpst apakšpozīcijā Nr. 2905 44

VI PIELIKUMS

Valstis un teritorijas, kas minētas 35. pantā

Barbadosa
Malāvi
Beliza
Uganda
Kotdivuāra
Kongo Demokrātiskā Republika
Fidži
Sentkitsa un Nevisa – Angilja
Gviāna
Surinama
Maurīcija
Svazilenda
Indija
Tanzānija
Jamaika
Trinidada un Tobago
Kenija
Zambija
Madagaskara
Zimbabve

VII PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

Regula (EK) Nr. 2038/1999	Šī regula
1. pants	1. pants
2. panta 1. punkts	2. panta 2. punkta m) apakšpunkts
2. panta 2. un 3. punkts	Svītrots
3. pants	2. pants
4. pants	3. pants
5. pants	4. pants
6. pants	5. pants
7. pants	6. pants
8. pants	Svītrots
9. pants	7. pants
10. pants	8. pants
11. pants	9. pants
12. pants	Svītrots
13. pants	22. pants
14. pants	23. pants
15. pants	24. pants
16. pants	25. pants
17. pants	26. pants
18. pants	27. pants
19. pants	28. pants
20. pants	29. pants
21. pants	30. pants
22. panta 1. punkta pirmais ievilkums	31. pants
22. panta 2. un 3. punkts	Svītrots
23. pants	32. pants
24. pants	33. pants
25. pants	34. pants
26. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
26. panta 2. punkts	11. panta 3. punkts

Regula (EK) Nr. 2038/1999	Šī regula
26. panta 3. punkts	10. panta 2. punkts
26. panta 4. punkts	11. panta 3. punkts
26. panta 5. punkta pirmā daļa	10. panta 3. punkts
26. panta 5. punkta otrā daļa	10. panta 4. punkts
26. panta 5. punkta trešā daļa	10. panta 5. punkts
26. panta 5. punkta piektā daļa	10. panta 6. punkts
26. panta 6. punkts	Svītrots
27. panta 1. punkta pirmais ievilkums	11. panta 1. punkts
27. panta 2. punkts	Svītrots
27. panta 3. punkts	11. panta 2. punkts
27. panta 4. punkts	Svītrots
27. panta 5. punkts	Svītrots
27. panta 6. punkts	11. panta 4. punkts
28. pants	Svītrots
29. pants	Svītrots
30. pants	12. pants
31. pants	13. pants
32. pants	14. pants
33. pants	15. pants
34. pants	16. pants
35. pants	17. pants
36. pants	18. pants
37. pants	19. pants
38. pants	20. pants
39. pants	21. pants
40. pants	35. pants
41. pants	36. pants
42. pants	37. pants
43. pants	38. pants
44. pants	39. pants
45. pants	40. pants
46. pants	41. pants

Regula (EK) Nr. 2038/1999	Šī regula
47. pants	42. panta 1. punkts
48. pants	42. panta 2. un 3. punkts
49. pants	43. pants
50. pants	44. pants
51. pants	45. pants
52. pants	Svītrots
53. pants	46. pants
54. pants	Svītrots
55. pants	49. pants
56. pants	51. pants
Regula (EEK) Nr. 793/72	Šī regula
1. pants	I pielikuma I punkts
Regula (EEK) Nr. 431/68	Šī regula
1. pants	I pielikuma II punkts
Regula (EEK) Nr. 206/68	Šī regula
1. pants	III pielikuma I punkts
2. pants	III pielikuma II punkts
3. pants	III pielikuma III punkts
4. pants	III pielikuma IV punkts
5. pants	III pielikuma V punkts
6. panta 1. punkts	III pielikuma VI punkts
6. panta 2. punkts	Svītrots
7. pants	III pielikuma VII punkts
8. pants	III pielikuma VIII punkts
8.a pants	Svītrots
8.b pants	III pielikuma IX punkts
9. pants	III pielikuma X punkts
10. pants	III pielikuma XI punkts
11. pants	Svītrots
12. pants	III pielikuma XII punkts
13. pants	III pielikuma XIII punkts
Regula (EEK) Nr. 741/75	Šī regula

Regula (EK) Nr. 2038/1999	Šī regula
1. pants	III pielikuma XIV punkts
Regula (EEK) Nr. 193/82	Šī regula
1. pants	IV pielikuma I punkts
2. pants	IV pielikuma II punkts
3. pants	IV pielikuma III punkts
4. pants	IV pielikuma IV punkts
5. pants	IV pielikuma V punkts
6. pants	IV pielikuma VI punkts
7. pants	IV pielikuma VII punkts
8. pants	IV pielikuma VIII punkts
9. pants	IV pielikuma IX punkts
I pielikums	V pielikums
II pielikums	VI pielikums
III pielikums	VII pielikums